

Działalność szpiegowska i dywersyjna, 1 dzień procesu wrocławskiego str. 2

Życie i walka J. Stalina str. 3

Józef Stalin na czele walki o pokój str. 4

Kobieta przy pracy i w domu str. 6

GAZETA LUBUSKA

Organ Komitetu Wojewódzkiego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej

Rok II A B C D

Niedziela, 18 grudnia 1949 r.

Nr 345 (356)

Będziemy godnie nosić miano Zakładów im. J. Stalina

NOWE ZOBOWIĄZANIA „STALINOWCÓW” na Stalinowski Dzień Pracy

Ta część załogi dawnych Zakładów H. Cegielski, która ze względu na rozkład godzin pracy nie mogła uczestniczyć w czwartkowej uroczystości zmanifestowała w dniu wczorajszym swą wielką radość i dumę, że ich zakłady nazwano imieniem ukochanego Wodza i Nauczyciela klasy robotniczej Tow. Stalina.

Do zebranych przemówił tow. Sternal. Pracujemy obecnie w Zakładach Przemysłu Metalowego im. Józefa Stalina — mówił. Ta zaszczytna nazwa zobowiązuje. Trzeba, abyśmy się stali wzorem dla innych fabryk w Polsce i pod względem jakości i wydajności produkcji naszych Zakładów i pod względem pracy nad podniesieniem poziomu świadomości politycznej robotników. Za wzór weźmiemy sobie słynne Zakłady

Pułtowski w Leningradzie, przodujące zakłady Związku Radzieckiego. Na ich doświadczeniach będziemy się uczyć i te doświadczenia będziemy rozpowszechniać, stając się pionierami nowoczesnej techniki w polskiej metalurgii.

Burzą oklasków przyjęła załoga te słowa. Równocześnie spośród zebranego tłumu rozległy się okrzyki na cześć Tow. Stalina. Orkiestra ode-

grała hymny radziecki i polski.

Na trybunę wchodził tow. Antoni Korcz i w imieniu FP składa zobowiązanie wykonania do dnia 21 grudnia szeregu prac wartości pół miliona złotych dla uczczenia 70 rocznicy urodzin wielkiego teoretyka i realizatora socjalizmu. Na Stalinowski Dzień Pracy szereg pracowników z FP przyjął specjalne zobowiązania. I tak Marian Wojtkowiak i Antoni Marciniak zobowiązali się podwyższyć w tym dniu o 25% wydajność swej pracy. Franciszek Mielcarek zobowiązał się w dniu 20 grudnia przekroczyć o 30% swą normę dzienną a Franciszek Kasprówicz o 35%.

Na dzień 20 grudnia oświadcza tow. Antoni Wójcik — uruchomimy w FP nową kuźnię maszynową, przyspieszając o 7 dni termin jej wykonania i zaoszczędzając w ten sposób 900 tys. zł. Kolejno zgłaszają się i inne fabryki: Tow. Reipold imieniem załogi FC składa zobowiązanie przy spieszeniu wykonania szeregu prac i poczynienia oszczędności wartości 430 tys. zł. Tow. Leczyk z FX oświadcza, że pracownicy postanowili dla uczczenia urodzin Towarzystwa Stalina zwiększyć o 10% wydajność i wykonać różne prace i to metodami dotąd niestosowa-

wanymi w naszym przemyśle, częściowo opartymi na własnych pomysłach członków załogi FX.

(Ciąg dalszy na stronie 2)

STALIN UCZY...

Sojusz proletariatu z chłopstwem w warunkach dyktatury proletariatu nie jest sojuszem z całym chłopstwem. Sojusz proletariatu z chłopstwem jest sojuszem klasy robotniczej z pracującymi masami chłopstwa. Taki sojusz nie może być urzeczywistniony bez walki z kapitalistycznymi elementami chłopstwa, bez walki z kułactwem. Taki sojusz nie może być trwały bez organizacji biedoty, jako opory klasy robotniczej na wsi. Dlatego też sojusz robotników i chłopów w obecnych warunkach dyktatury proletariatu może być urzeczywistniony jedynie pod znany hasłem Lenina: oprzyj się na biedocie, buduj trwały sojusz ze średniakiem, ani na chwilę nie przerywaj walki z kułactwem. Albowiem jedynie pod warunkiem zrealizowania tego hasła może być urzeczywistnione dzieło wciągnięcia podstawowych mas chłopstwa w łozysko budownictwa socjalistycznego.

(„Zagadnienia leninizmu” str. 163)

Zasłamy Wam gorące podziękowania za spełnienie życzeń naszych robotników

List załogi Zakładów im. J. Stalina do tow. B. Bieruta

Przewodniczący Komitetu Obchodu
70 Rocznicy Urodzin Generalissimusa Stalina
ob. BOLESŁAW BIERUT

WARSZAWA — Belweder

Załoga naszych Zakładów się Wam Obywatelu Prezydencie gorąco proletariackie podziękowanie za spełnienie życzeń naszych robotników, którzy pragnęli zmiany nazwy Zakładów.

Załoga nasza z prawdziwą radością przyjęła wiadomość, że Zakłady odtąd będą nosiły nazwę im. JÓZEFA STALINA.

Jesteśmy dumni z tej

nazwy, ale rozumiemy jakie ta nazwa nakłada na nas obowiązki.

Pamiętamy osiągnięcia przemysłu radzieckiego w okresie słynnych stalinowskich pięcioletek. Wzorując się na osiągnięciach naszych radzieckich przyjaciół i towarzyszy będziemy mobilizować całą załogę Zakładów Przemysłu Metalowego im. Józefa STALINA w Poznaniu, by z honorem wykonać i przekroczyć nasz 6-letni plan budowy fundamentów socjalizmu.

Świadomi, że wykonanie i przekroczenie planów produkcyjnych, to najlepsza broń w walce o utrwalenie pokoju na świecie będziemy pracować coraz wydajniej, zaostrzymy czujność naszą na działalność wroga klasowego, zlikwidujemy postoje i nie dopuścimy do awarii.

Zwiększając stale naszą sprawność zawodową, będziemy jednocześnie studiować życiorys Wielkiego STALINA, na którym będziemy się uczyć żyć i tak ofiarnie pracować, jak pracuje i żyje Generalissimus STALIN.

Będziemy stać wiernie u boku Związku Radzieckiego w walce o te piękne i szczytne ideały, dla których żyje i nieustraszenie walczy, wierny przyjaciel POLSKI Tow. STALIN.

Przyrzekamy Ci ob. Prezydencie, że nasza załoga godnie i z honorem będzie nosić zaszczytną nazwę

„ZAKŁADÓW PRZEMYSŁU
METALOWEGO
IM. JÓZEFA STALINA”.

Komunikat

Komitet Miejski PZPR w Poznaniu zawiadamia, że w ramach obchodu 70-lecia urodzin Generalissimusa Stalina, odbędzie się w dniu 18. 12. br. o godz. 10 odczyt w Auli Akademii Handlowej na temat: „Stalin Budowniczy Socjalizmu”. Odczyt ten wygłosi tow. Miynarski — przedstawiciel KC PZPR.

Płyną listy do Tow. J. Stalina

Z wszystkich zakątków woj. poznańskiego, z fabryk, z gromad, ze spółdzielni produkcyjnych, ze szkół płyną serdeczne, nacechowane wielką miłością listy robotników, chłopów, kobiet i młodzieży do Tow. J. Stalina z życzeniami długich lat życia, dalszej twórczej pracy dla dobra ZSRR, dla dobra całej ludzkości.

Listy te pisane często z mozołem, pisane przez całe rodziny, przez działkę szkolną, świadczą o olbrzymim przywiązaniu, przegromionej miłości, jaką lud polski darzy Tow. Stalina.

Do Redakcji naszej Gazy napływają dziennie setki takich wzruszających swą prostotą listów. Trzy z nich w odbitkach zamieszczamy.

*Wielkiemu Przyjacielowi i Ojcu
Kamiego Kamada składam serdeczne
i życzę najserdeczniejszego
Wielkiego Urodzin
Szanownemu Ambasadorki Józef. robotnik
Złotego Przedsiębiorstwa Budowlanego
W Poznaniu
Poznań dnia 15. 12. 49.*

*Towarzyszu Stalinie!
W dniu Waszego urodzin
przemytam Wam gorące
życzenia długich lat zdrowia
i serdeczne podziękowanie
za wywołanie z polu jarzma
ciężkiego. Proszę od Was
wszystkimi władzami ludowymi.
Pracownik M.P. 1.
ul. Chłodny R.
Błażej Jan.*

*Drogi Tow. Stalinie
Przemytam Ci życzę
Wodzu i Nauczycielu, wielki
Przyjacielu Polski — moje najgorętsze
życzenia dalszej owocnej pracy
do dobra całej ludzkości
i budowy Socjalizmu na całym
świecie.
Krysowa Anna
Ostrów, ul. Wrocławska 15*

Pociąg z darami społeczeństwa polskiego dla Generalissimusa Stalina

WARSZAWA. Dnia 16 bm. odszedł z Warszawy pociąg z darami społeczeństwa polskiego dla Generalissimusa Stalina.

Ludność stolicy udekorowała 11-wagonowy pociąg czerwoną, na której widniały hasła, wyrażające uczucia narodu polskiego dla genialnego wodza mas pracujących świata.

Parowóz ozdobiony był wielkim portretem Stalina, pędzla znanego malarza polskiego Kościelniaka.

Do Moskwy udał się również robotnicy polscy, którzy pakowali i ładowali dary. Ambicją robotników jest, aby dar dla Józefa Stalina doszedł w najlepszym porządku.

Na pociąg, wiozący dary, w Elblągu oczekuje lokomotywa — dar narodu polskiego dla Józefa Stalina. Lokomotywa została wykonana przez załogę Zakładów Przemysłu Metalowego im. Józefa Stalina.

W dniu 12 grudnia 1949 r. został zamordowany przez zbirów reakcji aktywny działacz partyjny i społeczny pow. śremskiego

tow. Emilian Semczyk

były członek KPP, były więzień obozu koncentracyjnego w Dreźnie

W poległym tracimy oddanego działacza Partii

Komitet Wojewódzki PZPR
w POZNANIU

W dniu 12 grudnia 1949 r. padł z ręki wroga klasowego w czasie pełnienia obowiązków służbowych działacz partyjny i społeczny z gromady Małachów gm. Dolsk pow. Śrem

tow. Emilian Semczyk

b. członek K. P. P., b. więzień obozu koncentracyjnego w Dreźnie, członek Kom. Powiatowego PZPR w Śremie, członek Gm. Rady Narodowej w Dolsku, pow. Śrem, kierownik Gm. Spółdz. Zw. Sam. Chł. w Dolsku.

W poległym tracimy aktywnego działacza partyjnego.

Komitet Powiatowy PZPR
w Śremie

Pamięci tow. E. Semczyka

Dnia 12 bm. został zamordowany przez zbirów faszystowskich w czasie pełnienia obowiązków służbowych tow. SEMCZYK EMILIAN — aktywny działacz partyjny i społeczny.

Tow. SEMCZYK EMILIAN urodził się w 1891 r. we wsi Preszewe pow. Borów województwo tarnopolskie — jako syn małego chłopca.

Początkowo pomagał ojcu na gospodarstwie, następnie po ukończeniu studiów pracował do 1939 roku jako nauczyciel w rodzinnej wiosce. Tow. E. Semczyk był członkiem Komunistycznej Partii Polski od 1924 roku.

W czasie okupacji wywieziony przymusowo przez hitlerowców do Niemiec, pracując jako robotnik w fabryce „Ibigau” w Dreźnie, a następnie w 1942 r. zostaje uwięziony w obozie koncentracyjnym w Dreźnie, gdzie przeżywa do chwili wyzwolenia.

Po powrocie do kraju w 1945 r. osiedlił się w Małachowie pow. Śrem.

Od 1948 r. pracował w charakterze kierownika w Gm. Spółdz. Zw. Sam. Chł. w Dolsku.

Cześć Jego pamięci!

My, młodzież polska na przykładzie Twego życia i działalności

- uczyc się będziemy
- rewolucyjnego hartu i męstwa
 - nieustraszoneści w walce z wrogiem klasowym
 - umiłowania ludu pracującego
 - bezgranicznego oddania dla sprawy wolności i szczęścia mas pracujących
 - dla rozwoju naszej Ojczyzny i postępu ogólnoludzkiego

List młodzieży polskiej do Generalissimusa J. Stalina

WARSZAWA. W dniu 15 bm. zakończona została gwieździsta sztafeta młodzieży, zorganizowana przez Związek Młodzieży Polskiej w oparciu o Polską Zjednoczoną Partię Robotniczą dla uczczenia 70 rocznicy urodzin Generalissimusa Stalina. W dniu tym ze wszystkich województw Polski do Warszawy przybyły delegacje młodzieży niosące dary i meldunki o wykonanych zobowiązaniach, którym młodzież polska uczciła wielką rocznicę.

W auli Politechniki Warszawskiej odbyła się uroczysta akademicka, na którą przybyli członkowie Rady Państwa Franciszek Jóźwiak, wicepremier Rządu Korzycki, Marszałek Polski Rokossowski, w towarzystwie I wiceministra Obrony Narodowej gen. E. Ochab i ambasador ZSRR W. Lebediew.

Na salę wśród owacyjnych oklasków wkroczyła sztafeta niosąca meldunki od młodzieży ze wszystkich województw, która złożyła na ręce prezydium meldunki o wykonaniu zobowiązań podjętych dla uczczenia 70 rocznicy urodzin tow. J. Stalina.

Zebrani uchwalili tekst uroczystego adresu od młodzieży polskiej do Generalissimusa Stalina, który zawiezie do Moskwy Szczepan Partyka, murarz racjonalizator.

Następnie przemówienie wygłosił zastępca członka Biura Politycznego KC PZPR — generał Ochab.

Poniżej zamieszczamy list młodzieży polskiej do Generalissimusa Stalina.

UKOCHANY NASZ NAUCZYCIELU, PRZYJACIELU NASZEJ WOLNEJ MŁODZIEŻI

Przywiodła nas do naszej stolicy ogólnokrajowa sztafeta, zorganizowana przez młodzież polską dla uczczenia 70-lecia Twoich urodzin.

Biegła sztafeta od polskiego morza, którego wody poświęcone są najświętszą ofiarą — ofiarą krwi walczącego o jego wolność radzieckiego i polskiego żołnierza.

Biegła sztafeta od ziemi śląskiej, gdzie setki tysięcy

robotników tworzą przyszłość, którą Ty nam przybliżyłeś.

Biegła sztafeta od granicy na Odrze i Nysie Łużyckiej, która dzięki wyzwoleniu Armii Radzieckiej i Twojej dalekowzrocznej myśli politycznej, stała się na powrót granicą Polski, stała się granicą pokoju.

Nie jest przypadkiem, że życzenia dla Ciebie od polskiej młodzieży brzmią jak meldunki bojowe. Ty nas uczysz, że prawdziwe ludzkie życie — to walka o to, by słowo „człowiek” zawsze i wszędzie brzmiało dumnie, walka o nowy, socjalistyczny ustrój społeczny.

Ty wskazujesz, że nowe, radosne życie, po wyzwoleniu z jarzma wyzyskiwaczy, możemy stworzyć jedynie własną, uporczywą, twórczą pracę.

Podjęte dla uczczenia Twoich urodzin zobowiązania produkcyjne naszej robotniczej i chłopskiej młodzieży dadzą naszemu krajowi dodatkową ponad plan produkcję wartości ponad 400 000 000 złotych.

W ten sposób przez coraz wydajniejszą i coraz lepszą pracę naszą robotniczą i chłopską młodzież zespala się z klasą robotniczą i całym ludem pracującym w wielkiej bitwie o zbudowanie podstaw socjalizmu w naszym kraju.

Ty wskazujesz, że donosiliśmy zadaniem w budowie socjalizmu jest masowy marsz rewolucyjnej młodzieży po zdobycie wiedzy.

Pracująca młodzież robotnicza i chłopska przyjmuje postanowienia, aby uczyć się w toku pracy produkcyjnej, stale podnosząc swój poziom kulturalny i fachowy.

Ty wskazujesz, że w walce

i pracy rewolucyjnej największym niebezpieczeństwem jest samouspokojenie i bez troska, lekceważenie trudności i niedostrzeżenie wroga klasowego.

Zapewniamy Cię, że będziemy ze wszystkich sił te braki i niedociągnięcia w naszej pracy usuwać. Będziemy stale wzmacniać bojową gotowość naszej młodzieży w walce z wrogiem klasowym.

Ty wskazujesz, że dobre, wyszkolone i głęboko ideowe kadry decydują o wszystkim.

W naszych szeregach rosną i wychowują się nowe kadry rewolucyjnych bojowników. Chcemy być wiernym pomocnikiem naszej klasy robotniczej i pracujących chłopów. Chcemy być niezawodną młodą zmianą, która dalej poprowadzi dzieło socjalizmu.

Dlatego będziemy wciąż zaściemniać bojową jedność naszych szeregów, wzmacniać naszą przodującą rewolucyjną organizację — Związek Młodzieży Polskiej. Pod przewodem ZMP będziemy niestrudzenie budować szeroki front naszej młodzieży w walce o pokój i w pracy dla Ojczyzny. W oparciu o Twoją naukę będziemy stale wzmacniać socjalistyczne wychowanie całego młodego pokolenia.

Na przykładzie Twego życia i działalności uczyć się będziemy rewolucyjnego hartu i męstwa, nieustraszoneści w walce z wrogiem klasowym, umiłowania ludu pracującego, bezgranicznego oddania dla sprawy wolności i szczęścia mas pracujących, dla rozwoju

naszej Ojczyzny i postępu ogólnoludzkiego.

Ucząc się na doświadczeniu WKP (b) i bohaterkiej młodzieży radzieckiej, jej leninowsko-stalinowskiego Komsomolu, będziemy maszerować stale naprzód, po rewolucyjnej drodze socjalizmu.

Będziemy wychowywać naszą młodzież w duchu solidarności z wszystkimi siłami postępu i pokoju na świecie. WIERZYMY NIEZACHWYLIWIE, ŻE PRACĄ NASZĄ POMAGAMY NASZYM TOWARZYSZOM, WALCZĄCYM W GÓRACH HISZPANII I GRECJI, W LASACH POŁWYSPU MALAJSKIEGO, W MIASTACH I WIOSKACH EUROPY ZACHODNIEJ I AMERYKI, AFRYKI I AUSTRALII.

Jesteśmy pewni zwycięstwa obozu pokoju i postępu, ponieważ przewodzi temu obozowi Ty, Towarzyszu Stalin, genialny nauczyciel i wielki wodza mas pracujących wszystkich narodów.

W przeddzień Twojego siedemdziesięciolecia, przesyłamy Tobie i narodom Wielkiego Związku Radzieckiego z głębi naszych serc płynące życzenia szczęścia i pomyślności.

Składamy Ci zarazem uroczyste ślubowanie, że Twoje dzieło i Twoje życie będą dla nas zawsze wzorem i przykładem, jak należy pracować i walczyć o szczęście naszego narodu, o zwycięstwo mas pracujących całego świata, o wielką sprawę pokoju i socjalizmu.

Narody świata w hołdzie Stalinowi

Stalin, Imię to znajduje się dzisiaj na ustach wszystkich miłujących pokój i wolność narodów świata. Uczucia mas pracujących skierowane są do Moskwy — stolicy Związku Radzieckiego, do Człowieka, który za kilka dni obchodzić będzie 70-lecie urodzin. Imię Józefa Stalina — pogromcy imperializmu hitlerowskiego i Wodza światowego obozu postępu i pokoju — mawiane jest dzisiaj z najgłębszą miłością, czcią i szacunkiem. A oto, jak wyglądają na całym świecie przygotowania do obchodu tej historycznej daty:

ZWIĄZEK RADZIECKI

W liście do Stalina radzieccy górnicy zapowiadają wykonanie do 21 grudnia rocznego planu wydobywania węgla i przekroczenie poziomu wydobywania roku ub.

Robotnicy i inżynierowie, pracujący przy budowie nowopowstającego kombinatu przemysłu ciężkiego, zobowiązali się uczcić dzień urodzin Stalina uruchomieniem nowych wielkich pieców hutniczych i martenowskich Robotnicy moskiewskich zakładów elektrycznych postanowili wykonać roczny plan produkcji do 21 grudnia i uruchomić nowe działy produkcyjne oraz oddać do użytku robotników ponad 1 500 m kw. powierzchni mieszkalnej.

Robotnicy moskiewskich zakładów garbarskich zobowiązali się wyprodukować do dnia 21 grudnia ponad plan 2 000 000 dem kw. skóry chromowej.

Roczny plan produkcji wykonali także hutnicy potężnych zakładów stopów żelaznych w Aktiubinsku, zaoszczędzając ponad plan 5 000 000 rubli.

GRECJA

Radio Wolnej Grecji podało tekst rezolucji, uchwalonej przez KC Komunistycznej Partii Grecji w związku ze zbliżającą się rocznicą urodzin Józefa Stalina.

Podkreślając doniosłe znaczenie działalności Wielkiego Wodza obozu pokoju i socjalizmu, Komitet Centralny postanowił, by na zebraniach kół partyjnych zaznajomić się z życiem i działalnością Józefa Stalina, popularyzować prace Stalina

i przetłumaczyć na język grecki najcenniejsze dzieła Marksa, Engelsa, Lenina i Stalina.

CZECHOSŁOWACJA

Z Pragi wyruszył do Moskwy specjalny pociąg wiozący dary ludu czechosłowackiego dla Józefa Stalina. Wraz z darami udała się do Moskwy delegacja, którą zegnali członkowie rządu, przedstawiciele Zgromadzenia Narodowego, Komunistycznej Partii Czechosłowacji oraz ambasador ZSRR w Pradze — M. Silin.

Z Pragi donoszą, że uniwersytet im. Karola oraz wszystkie wyższe uczelnie w Czechosłowacji zwołują z okazji 70-lecia urodzin Stalina specjalne sesje naukowe.

ANGLIA

Tysiące robotników Londynu złożyło już podpisy pod adresem powitalnym do Józefa Stalina. Ambasada radziecka w Londynie otrzymuje setki listów z całego kraju z życzeniami i wyrazami głębokiej miłości dla Wodza narodów radzieckich i całej postępowej ludzkości. Postępowa prasa udziela wiele uwagi zbliżającemu się jubileuszowi. Dziennik „Labour Monthly” opublikował w specjalnym wydaniu cztery utwory ze zbioru dzieł Stalina. Czasopismo „Russia Today” zamieściło specjalny artykuł, poświęcony Józefowi Stalinowi.

Komitet wykonawczy Angielskiej Partii Komunistycznej organizuje zebrania, poświęcone 70-leciu urodzin Józefa Stalina.

Działalność szpiegowska i dywersyjna głównym zajęciem francuskich dyplomatów w Polsce 1 dzień procesu wrocławskiego

WROCŁAW. Pierwszy dzień procesu agentów wywiadu francuskiego przed Rejonowym Sądem Wojskowym we Wrocławiu, wypełniły zeznania oskarżonego Bazylego Bukisowa, który ujawnił machinację szerokiej sieci wywiadu francuskiego w Polsce, kierowanego przez etatowych urzędników francuskiej służby dyplomatycznej i konsularnej.

Ujawnione zostały powiązania wywiadów brytyjskiego i francuskiego na terenie Polski. Stwierdzono także, że dla lepszego maskowania się, zastępcą attaché wojskowego ambasady francuskiej w Warszawie używał w stosunkach ze swymi agentami szpiegowskimi fałszywego nazwiska.

Na sali sądowej obecny jest oficjalny obserwator z ramienia rządu Republiki Francuskiej, 1 sekretarz ambasady francuskiej w Warszawie, p. Raymond Laporte. Rozprawie przysłuchują się również: warszawski korespondent oficjalnej francuskiej agencji prasowej (Agence France Presse), P. Pierre, Marshall, specjalny wysłannik paryskiego dziennika „Ce Soir”, p. Francis Cremieux, warszawski korespondent brytyjskiej Agencji Reutera p. Vincent Buist oraz warszawski korespondent dziennika „New York Times” p. Edward Morrow.

W toku ustalania personalii, dwaj oskarżeni obywateli francuscy, Józef Feldeisen i Albert Hoffmann proszą o sprostowanie danych aktu oskarżenia, oświadczając, że są narodowości francuskiej a nie niemieckiej. „Ich bin Franzose” — oświadczył pośród weselności sali osk. Feldeisen.

Należy zaznaczyć, że za równo obaj ci oskarżeni obywatele francuscy, jak i obywatel niemiecki Wilhelm Hild znają tylko język niemiecki i przesłuchiwań są za pośrednictwem tłumacza.

Po odczycie pełnego tekstu aktu oskarżenia, pierwszy zeznawał osk. Bazylego Bukisow, który przyznał się do winy i w obszernych wyjaśnieniach naświetlił szczegóły swej działalności szpiegowskiej. Bukisow nawiązał kontakt z wywiadem francuskim w maju 1948 roku, kiedy to starał się w konsulacie francuskim w Krakowie o dokumenty, które umożliwiłyby mu wyjazd do Francji. Konsul francuski Henri Leautier kazał mu się zgłosić w tej sprawie do swego biura i tam zapoznał go z wojskowym francuskim, który przedstawił się jako major Mercier. Konsul Leautier i major Mercier wypytali Bukisowa szczegółowo o jego przeszłość i uwarunkowali wydanie potrzebnych na wyjazd dokumentów od zgody na współpracę z wywiadem francuskim na terenie Polski. Oskarżony Bukisow przyjął te propozycje i otrzymał następnie od majora Merciera pierwsze zadania, polegające na szczegółowej obserwacji ruchu kolejowego na pewnych odcinkach.

Oskarżonemu wypłacono wówczas pierwsze wynagrodzenie za usługi wywiadowcze. Oskarżony podaje, że następnie został skontaktowany z ówczesnym wicekonsulem francuskim w Krakowie p. Aymar de Brossin de Mere.

Przewodniczący: Jakie stanowisko zajmował De Mere w organizacji wywiadu francuskiego w Polsce?

Oskarżony: Dowiedziałem się później, że był on główną osobistością w wywiadzie. Spotykałem się z nim bardzo często. Za każdym razem dawał mi on szczegółowe instrukcje odnośnie wykonania zleconych mi zadań wywiadowczych.

Bukisow zeznaje dalej, że z polecenia De Mere wyjeżdżał często w teren, gdzie sporządzał plany oraz zbierał dane dotyczące obiektów wojskowych — przeważnie lotnisk i koszar. Potrzebne informacje zdobywał m. in. w rozmowach z przygodnie poznanymi ludźmi oraz od swych znajomych.

„Z każdego wyjazdu przywoziłem informacje — powiedział oskarżony. De Mere pouczał mnie jak sporządzać plany i dokonywać obserwacji. Uczył mnie rozpoznawania szczegółów typów samolotów na lotniskach, demonstrując mi u siebie odpowiednie modele samolotów wojskowych jak również rysunki dystynkcji wojskowych używanych w Wojsku Polskim”.

Oskarżony podkreśla, że konsul francuski w Krakowie

Leautier był doskonale poinformowany o jego szpiegowskiej działalności, gdyż rozmowy między Bukisowem a De Mere oraz przekazywanie materiałów odbywało się bardzo często w obecności konsula.

We wrześniu 1948 r. De Mere wyjechał do Wrocławia, gdzie zastępował konsula Guy Monge. Kazał on Bukisowowi udać się do Warszawy i zameldować się tam u majora Merciera w ambasadzie francuskiej w Warszawie. Bukisow poprosił sekretarkę o skontaktowanie go z majorem Mercierem. Sekretarka wprowadziła go do wicekonsula Boite, który badał szczegółowo życiorys Bukisowa, a po przebyciu majora Merciera — uczestniczył w rozmowie. Major Mercier oświadczył oskarżonemu, że wyjeżdża do Francji, a od tej chwili pomagać Bukisowowi w pracy szpiegowskiej będzie wicekonsul Boite.

Na pytanie przewodniczącego osk. Bukisow zeznaje, że od wicekonsula Boite, który był w kontrwywiadzie francuskim, otrzymał polecenie obserwowania urzędników konsulatu francuskiego we Wrocławiu, gdzie oskarżonego zatrudniono pozornie jako portiera. Na polecenie Boite Bukisow miał też dostarczać

(Ciąg dalszy na str. 7)

Nowe zobowiązania „Stalinowców”

na Stalinowski Dzień Pracy

(Dokończenie ze str. 1)

Każdą z tych wypowiedzi witają gromkie oklaski robotników.

Kulminacyjnym punktem zebrania było oświadczenie młodej robotnicy z FA tow. Stefanii Piotrowskiej, która zgłasza na Stalinowski Dzień Pracy indywidualne zobowiązanie: w dniu tym przy współudziale tow. tow. Kubiaka i Dłużewskiego podwyższy o 100% normalnie stosowaną szybkość skrawania metalu. W długie niemiłkających oklaskach zebrani wyrażają swe uznanie dzielnej robotnicy.

Przemawia jeszcze Jerzy Wachowiak, uczeń ze Szkoły Przemysłowej przy Zakładach i przyrzeka w imieniu własnym i swych kolegów, że „pilną nauką uczęcza Wielkiego Nauczyciela klasy robotniczej, oswobodziciela naszej Ojczyzny.”

Z kolei wchodzi na trybunę tow. Olszewski — I sekretarz.

KW PZPR: — Kiedy sto lat temu Marks i Engels rzucili płomienne wezwanie Manifestu Komunistycznego proletariatu światu trafiło ono tylko do tysięcy pracujących. Dziś 800 milionów ludzi wyzwolonych z kapitalistycznego ucisku czci Tow. Stalina, a wiele set milionów jeżdzących jeszcze w jarzmie kapitalistycznym spogląda ku niemu z otuchą i nadzieją. Wasze Zakłady — mówił tow. Olszewski — są znane masom pracującym całej Polski. Teraz pojawia się nowa nazwa. Nasza Partia wierzy, że tę zaszczytną nazwę nosić będziecie z honorem i świecić będziecie przykładem proletariackiego patriotyzmu, że pokażecie jak walczą robotnicy, którzy noszą nazwę „Stalinowców”

Przemówienie swe, często przerywane oklaskami zakończył tow. Olszewski okrzykiem na cześć Wodza światowego obozu pokoju Towarzysza Stalina, na cześć Polski Ludowej i jej Prezydenta Towarzysza Bierut.

Odśpiewaniem „Międzynarodówki” przy dźwiękach orkiestry zakończono podniosłą uroczystość.

Życie i walka Józefa Stalina

(II)

Na podstawie książki „Józef Stalin – krótki zyciorys”
wydanej nakładem Spółdzielni „Książka i Wiedza”

W latach wojny domowej, gdy kontrrewolucja rosyjska i mocarstwa imperialistyczne zjednoczyły swe siły przeciwko młodej Republice Radzieckiej, partia podjęła STALINA wszędzie tam, gdzie na frontach decydowały się losy rewolucji. Z jego imieniem związane są obrona Carycyna, obrona Piotrogradu, zwycięska wal-

walnie splotała się front polityczny, gospodarczy i ideologiczny.

W trudnej i zawikłanej sytuacji, w momencie kiedy po śmierci Lenina podniosły głowę antypartyjne elementy (głównie trockistowskie), pragnące zweakować Związek Radziecki na tory przywrócenia kapitalizmu, towarzysze STALIN

STALIN szczególnie rozwinął podstawy socjalistycznego uprzemysłowienia kraju w oparciu o własne jego zasoby i możliwości, w warunkach wrogiego, kapitalistycznego otoczenia. Już wówczas towarzysze STALIN podkreślił ogromne znaczenie rozwoju socjalistycznego współzawodnictwa pracy jako podstawowego oręża w walce o uprzemysłowienie kraju, w budowaniu podstaw gospodarki socjalistycznej.

Pod bezpośrednim kierownictwem STALINA według jego osobistych wniosków i przewidujących wskazówek rozpoczęła została wielka praca nad zrealizowaniem generalnej linii partii w dziedzinie socjalistycznego uprzemysłowienia kraju.

Działano się to w warunkach zastrzeżonej walki klasowej w kraju, w obliczu coraz to częstszych prowokacji ze strony krajów imperialistycznych, w zażartej walce z elementami antypartyjnymi, które pod kierownictwem Trockiego, Zinowiewa i Kamieniewa usiłowały sparaliżować budownictwo, osłabić Związek Radziecki, uzależnić go od otoczenia kapitalistycznego. Towarzysze STALIN zdruzgotał ich ideologicznie w historycznym swym dziele „Przyczynki do zagadnień leninizmu” oraz w referatach „O socjaldemokratycznym odchyleniu w naszej Partii” i „Jeszcze raz o socjaldemokratycznym odchyleniu w naszej Partii”.

Uprzemysłowienie kraju mogło być urzeczywistnione tylko w sojuszu ze średniorolnym chłopem. Przyszłość budownictwa gospodarczego zależała od likwidacji pogłębiającej się sprzeczności między skoncentrowanym socjalistycznym przemysłem i rozdrobnionym, drobnotowarowym rolnictwem.

„Wyjście — wskazał STALIN — polega na tym, by drobne i karłowate gospodarstwa chłopskie stopniowo, lecz nieugięcie, nie w drodze przymusu, lecz przykładu i przekonywa-

dotyczące jak najbardziej intensywnego przeprowadzania kolektywizacji gospodarki rolnej i dać dyrektywę w sprawie opracowania planu pięcioletniego — pierwszej z pięciolatek stalinowskich.

Związek Radziecki wkroczył pod wodzą STALINA w nowy etap swego rozwoju ku socjalizmowi.

VII

Socjalistyczna przebudowa wsi oznaczała likwidację elementów kapitalistycznych, likwidację kułactwa jako klasy. Burżuazja wiejska znalazła swych obrońców nawet w pewnych ogniwach aparatu państwowego i partyjnego, w ogniwach obsadzonych przez prawników i trockistów.

W przemówieniach „O prawicowym niebezpieczeństwie w WKP(b)”, „O prawicowym odchyleniu w WKP(b)” oraz w wystąpieniu na konferencji agrarników

Stalin w rozmowie ze znanym lotnikiem radzieckim Walerym Czkałowem (1937 r.)

ka mająca na czele ludzi, którzy ją opanowali, może i musi dokonać cudów” — oświadczył STALIN na uroczystości promowania akademików Armii Czerwonej.

„Kadry decydują o wszystkim” — zwięźle sformułował swą myśl towarzysze STALIN — i to zwięźle stało się planem działania, wychowania nowej inteligencji radzieckiej oraz ruchu przodowników pracy. Na podstawie przodującej techniki i szeroko zakrojonego szkolenia, powstał w Związku Radzieckim ruch stachanowców, robotników

specjalną komisję pod przewodnictwem towarzysza STALINA. Toteż naród radziecki słusznie nazwał ją Konstytucją Stalinowską. Stała się ona dla mas ludowych całego świata programem walki o ustrój, w którym nie będzie wyzysku i ucisku, walki o socjalizm. Dla narodów Związku Radzieckiego stanowi ona podsumowanie wyników tej walki, podsumowanie zwycięstwa Rewolucji Październikowej, zwycięstwa pierwszych pięciolatek stalinowskich, walki o ustrój bez wyzysku i ucisku.

VIII

Z przebiegiem do trzeciej pięciolatki wkroczył Związek Radziecki w okres zakończenia budownictwa społeczeństwa socjalistycznego i stopniowego przejścia do komunizmu.

W referacie sprawozdawczym na XVIII Zjeździe partii STALIN, rozwijając teorię i możliwości budowania socjalizmu w jednym kraju, wysunął tezę o możliwości budowania komunizmu w Związku Radzieckim nawet w tym wypadku, gdyby pozostało otoczenie kapitalistyczne. STALIN nakreślił drogę stopniowego przechodzenia ZSRR do komunizmu:

„Prześcignęliśmy najważniejsze kraje kapitalistyczne pod względem techniki produkcji i tempa rozwoju przemysłu. To bardzo dobrze. Ale tego nie dość. Należy prześcignąć je również pod względem ekonomicznym. Możemy to uczynić i musimy to uczynić. Dopiero wtedy kiedy prześcignemy pod względem ekonomicznym najważniejsze kraje kapitalistyczne, będziemy mogli liczyć na to, że kraj nasz będzie całkowicie na sycony artykułami spożywczymi, że będziemy posiadali obfitość produktów i będziemy mieli możliwość dokonania przejścia do drugiej fazy komunizmu do drugiej jego fazy”.

Z inicjatywy STALINA przystąpiono do sporządzenia generalnego planu rozwoju gospodarczego ZSRR na okres 15 lat. W ciągu tego okresu Związek Radziecki miał prześcignąć najważniejsze kraje kapitalistyczne pod względem ekonomicznym.

Pod wodzą towarzysza

Posiedzenie Prezydium Najwyższej Rady ZSRR.

ka z Kołczakiem i Denikinem. STALIN mobilizował i organizował do walki masy, tworzył Armię Czerwoną, uzbrajał ją w jasną perspektywę rewolucyjną, w nową proletariacką strategię, a zarazem likwidował spiski kontrrewolucyjne w zapleczu, łamiąc opór Trockiego i jego protegowanych. Najskrytniejsze zwycięstwa Armii Czerwonej w tym okresie zostały osiągnięte pod kierunkiem STALINA.

V

Towarzysze STALIN kieruje odbudową gospodarczą zniszczonego kraju w oparciu o Nową Politykę Ekonomiczną. Była to walka z powstaniami kułackimi, z sabotażem, z niedobitkami reakcyjnych socjaldemokratów — mieniszewików, reprezentantów interesów kułactwa — eserowców, burżuazyjnych nacjonalistów, ale przede wszystkim była to walka z antypartyjnymi ugrupowaniami wewnątrz partii — głównie z trockistami.

Z ognia wojny domowej i interwencji LENIN i STALIN wyprowadził partię z hartowaną i jednolitą, związaną nierozdzielnie z całą klasą robotniczą i z najszerzymi masami pracującego chłopstwa. Pod wodzą LENINA i STALINA partia bolszewicka stawia przed masami nowe zadania, związane z odbudową gospodarczą kraju i perspektywą zbudowania fundamentów socjalizmu.

Celom budownictwa socjalizmu służyło zespolenie Republiki Radzieckich w Związek Socjalistycznych Republiki Radzieckich. Było to nowe zwycięstwo leninowsko-stalinowskiej polityki w kwestii narodowej. Towarzysze STALIN postawił przed Związkiem Radzieckim doniosłe zadanie likwidacji zacofania politycznego, gospodarczego i kulturalnego mas pracujących narodów niegdyś uciskanych przez carat, poprowadził je we wspólnym marszu z narodem rosyjskim ku socjalizmowi.

21 stycznia 1924 roku umarł LENIN. Na czele partii bolszewickiej stanął najlepszy uczeń i współpracownik LENINA — JOZEF STALIN. Na żałobnym posiedzeniu II Wszechzwiązkowego Zjazdu Rad, STALIN w imieniu partii bolszewickiej złożył nad grobem LENINA, twórcy partii i Państwa Radzieckiego historyczną przysięgę.

Wokół przykazań LENINA, pomni przysięgi STALINA, zespolili się członkowie partii bolszewickiej do walki o socjalizm. Była to walka przeciw prowokacjom mocarstw imperialistycznych, przeciw szpiegowskiej i dywersyjnej robocie ich agentów, walka przeciw elementom kapitalistycznym w gospodarce narodowej, przeciw wrogom leninizmu wewnątrz partii — trockistom, walka, w której nieroz-

stanął na czele partii bolszewickiej i pokierował jej walką na wszystkich odcinkach frontu, przeciwko wszystkim wrogom leninizmu i władzy radzieckiej. Rozpoczął się okres niesłychanie intensywnego i najbardziej wszechstronnej twórczej pracy towarzysza STALINA, jako wodza partii i narodów Związku Radzieckiego, jako kierownika nawiązanej państwowej ZSRR, jako genialnego organizatora, stratega i taktika rewolucji socjalistycznej, jako największego teoretyka marksizmu-leninizmu, wielkiego kontynuatora dzieła Marksa — Engelsa — Lenina, jako wodza i nauczyciela młodej dzynarodowej klasy robotniczej.

VI

W r. 1924 poziom produkcji przemysłu i rolnictwa w ZSRR zbliżał się do poziomu sprzed wojny światowej. Praca nad odbudową gospodarczą kraju miała się ku końcowi. Należało nakreślić zadania i perspektywy nowego budownictwa.

Rozwijając i pogłębiając leninowską teorię o możliwości zwycięstwa socjalizmu w jednym kraju, towarzysze STALIN postawił na XIV konferencji partyjnej (w

J. W. Stalin wśród dzieci na lotnisku tuszyńskim (1936 r.)

kwietniu 1925 r.) przed narodami Związku Radzieckiego wielki cel: zbudowanie społeczeństwa socjalistycznego.

Szybki rozwój sił wytwórczych, uprzemysłowienie kraju, przeprowadzenie gospodarki narodowej na tory nowej techniki — oto droga do socjalizmu nakreślona przez STALINA na XIV zjeździe partyjnym (w grudniu 1925 r.)

„Przekształćmy nasz kraj z rolniczego w przemysłowy” — rzucił STALIN wezwanie z trybuny zjazdu.

nia jednocześnie w wielkie gospodarstwa o społecznej zrzeszonej, kolektywnej uprawie ziemi, z zastosowaniem maszyn rolniczych i traktorów, z zastosowaniem naukowych metod intensyfikacji rolnictwa. Innego wyjścia nie ma.”

Tylko w ten sposób można było podnieść chłopstwo z wielowiekowej nędzy i zacofania, skierować je na drogę budownictwa socjalistycznego.

Odbity w grudniu 1927 roku XV Zjazd WKP(b) powziął historyczne uchwały

Legitymacja wręczona Józefowi Stalinowi z okazji wybrania go członkiem radzieckiej Akademii Nauk.

marksistów, STALIN zdemaskował bucharinowców jako agentów wroga klasowego.

Towarzysze STALIN twar- do i nieugięcie prowadził partię i masy pracujące do wykonania wielkich zamierzeń pierwszej pięciolatki i do przeprowadzenia powszechnej kolektywizacji rolnictwa na podstawie całkowitej likwidacji ostatniej klasy wyzyskiwaczy — bogaczy wiejskich.

W walce o zbudowanie socjalizmu z całą siłą przejawiał się geniusz rewolucyjny STALINA, jego hart, niezlomność i czułość rewolucyjna. Umożliwiło to zrogromienie zwyrodniałych grup antypartyjnych trockistowskich i bucharinowskich, które przeobraziły się w dywersyjno - szpiegowskie agentury imperializmu i zmierzały do obalenia w drodze zdrady i spisku władzy radzieckiej.

Zwycięska realizacja pierwszej pięciolatki stworzyła warunki do wyposażenia kułchozów i woschozów w nową technikę.

Ogromny rozwój uprzemysłowienia kraju, powstanie wielkiej socjalistycznej gospodarki na wsi wysuwa przed krajem nowe wielkie zadanie w zakresie wychowania kadr wykwalifikowanych robotników, inżynierów, agronomów i innych specjalistów, wyłonionych z mas pracujących, z klasy robotniczej i z kułchozowego chłopstwa.

Towarzysze STALIN stawia i rozstrzyga to zagadnienie, wysuwając zarazem konkretny plan rozwiązań sprawy.

„Aby uruchomić technikę i całkowicie ją wykorzystać — potrzebni są ludzie, którzy opanowali technikę, potrzebne są kadry zdolne do najdoskońszego opanowania i wykorzystania tej techniki według wszystkich prawideł sztuki. Technika bez ludzi, którzy ją opanowali, jest martwa. Techni-

— racjonalizatorów i organizatorów.

Towarzysze STALIN gorąco powitał powstanie ruchu stachanowskiego i dał głęboką ocenę tego ruchu.

„Czy nie jest jasne — powiedział STALIN na I Wszechzwiązkowej Naradzie Stachanowców — że stachanowcy są nowatorami w naszym przemysle, że ruch stachanowski reprezentuje przyszłość naszego przemysłu, że zawiera on w sobie ziarno przyszłego kulturalno-technicznego rozwoju klasy robotniczej, że otwiera przed nami tę jedyną drogę, na której można osiągnąć najwyższe wskaźniki wydajności pracy, jakie są niezbędne, aby przejść od socjalizmu do komunizmu i znieść przeciwieństwo między pracą umysłową a pracą fizyczną?”

Stalin i członkowie sztabu generalnego przy układaniu planu bitwy stalingradzkiej (rysunek K. Filogenowa).

Przebudowa socjalistyczna gospodarstwa narodowego w Związku Radzieckim, zasadnicze zmiany we wzajemnym stosunkowaniu się klas wymagały zmiany konstytucji. Projekt nowej konstytucji, konstytucji społeczeństwa socjalistycznego, jest martwa. Techni-

STALINA kraj przystąpił do realizacji tych wielkich i szczytnych zadań.

Ale w rozwoju sytuacji międzynarodowej nastąpiły w tym czasie bardzo głębokie przesunięcia. Dojrzewała nowa światowa wojna imperialistyczna, gorący

(Dokończenie na str. 6)

Józef Stalin na czele walki o pokój

Z imieniem towarzysza STALINA wiąże cała postępową ludzkość, wszystkie miłujące wolność narody nadzieję na długotrwały pokój. Jego nieustępliwość w walce o pokój, Jego twarda i zdecydowana postawa i szlachetne męstwo służą jako przykład i wzór bojownikom o pokój na całym świecie.

STALIN kierownik potężnego mocarstwa socjalistycznego, które narodziło się i wyrosło z walki narodów Rosji o wolność i pokój, tak określił zadania radzieckiej polityki zagranicznej:

„Jest to polityka zachowania pokoju i wzmożenia stosunków handlowych ze wszystkimi krajami. Związek Radziecki nie ma zamiaru zagrażać komukolwiek — ani tym bardziej — na paść na kogokolwiek. Jesteśmy za pokojem i bronimy sprawy pokoju, ale nie boimy się i go towi jesteśmy odpowiedzieć ciosem na cios podlegający wojennym”.

Te jasne i sprecyzowane słowa pokojowości polityki radzieckiej zostały wypowiedziane przez towarzysza STALINA już w 1924 roku.

Pokojowość polityki radzieckiej wypływa z najbardziej podstawowych założeń socjalistycznego ustroju w Związku Radzieckim i stanowi niewzruszony, trwały fundament radzieckiej polityki zagranicznej.

Zniesienie w Związku Radzieckim wyzysku człowieka przez człowieka i stworzenie przetrwałego dotychczas w historii wzoru braterskiej współpracy ludzi różnych ras i narodowości zlikwidowało przyczyny, które w świecie kapitalistycznym wywołują katastrofalne i okrutne wojny. Radziecki system socjalistyczny wykorzenił przyczyny, rodzące kryzysy, z których prowadziły światu kapitalistycznego szukać wyjścia na drodze awantur wojennych. Państwu socjalistycznemu obecne jest dążenie do ujarzmienia innych narodów i zabory kolonialne.

Pokojowa polityka Związku Radzieckiego i krajów demokracji ludowej, walczących pod przewodnictwem Związku Radzieckiego o postęp, pokój i wolność, wypływa z podstawowych i codziennych potrzeb narodów, dążących do jak najszybszego podniesienia swego dobrobytu materialnego, z dążeń narodów, pragnących stworzyć własny, nowy kulturalny byt.

Ludzie, którzy budują chęć pokoju i nienawidzą wojny. Wrogami pokoju są tylko ci, którym zniszczenia wojenne przynoszą stokrotne zyski.

W okresie międzywojennym Związek Radziecki

walczył uparcie o pokój. Występował przeciw polityce zmierzającej do uczynienia z Niemiec nowego arsenału zbrojnego w Europie przeciw dławieniu ruchów narodowo-wyzwoleńczych w koloniach i państwach zależnych, wskazywał na niebezpieczeństwo wyścigu zbrojeń.

Delegacja radziecka w Lidzie Narodów wyzyskała w pełni i ten instrument, występując w niej zdecydowanie przeciw agresywnej polityce Niemiec i Włoch, polityce nieinterwencji w Hiszpanii, zaborem planom Japonii. Polityce dwustronnych sojuszków ZSRR przeciwstawiła system bezpieczeństwa zbiorowego, ostrzegając, że nowa zawierucha wojenna może zakończyć się tylko klęską tych, którzy narzuciliby światu wojnę.

O tych to czasach STALIN mówił:

„Wśród wzbierających fal za burzeń gospodarczych i politycznych — wojennych katastrof Związek Radziecki stoi sam i jedyną jako potężna siła, prowadząc dalej swoją pracę społeczną i budownictwo i swoją walkę o zachowanie pokoju”.

Pod kierownictwem towarzysza STALINA Związek Radziecki — jedyne państwo na świecie — walczył przeciwko haniebnej polityce Monarchii, przeciwko polityce koźlenia się przed imperializmem niemieckim.

Zwycięstwo Związku Radzieckiego w drugiej wojnie światowej wykazało ponad wszelką wątpliwość, wyższość ustroju socjalistycznego nad gospodarką kapitalistyczną.

„Wojna obecna — mówił STALIN — potwierdziła ze szczególną dobitnością słowa Lenina, że wojna jest wszechstronną próbą wszystkich sił materialnych i moralnych sił każdego narodu. Doświadczenie wojny uczy, że ustrój radziecki okazał się nie tylko lepszą formą organizacji gospodarczej i kulturalnego rozwoju kraju w latach budownictwa pokoju wojennego, lecz również najlepszą formą mobilizacji wszystkich sił narodu przeciwko wrogowi w okresie wojny”.

Związek Radziecki wyszedł z wojny — nie osłabiony — lecz jeszcze silniejszy i je-

szcze bardziej wzmocniony. Żaden kraj nie miał i nie ma takiego autorytetu w masach ludowych, jak Związek Radziecki. Żaden człowiek nie zdobył sobie takiego autorytetu jak towarzysza STALIN — organizator i twórca zwycięstwa nad faszyzmem.

Jeszcze podczas wojny, gdy kładziono fundamenty pod gmach przyszłej organizacji świata — towarzysza STALIN wybiegał myślą w przyszłość mówiąc:

„Czyż można liczyć na to, że działalność tej międzynarodowej organizacji będzie dość skuteczna? Będzie ona skuteczna na jeżeli wielkie mocarstwa, które na swoich ramionach niosą główny ciężar wojny przeciw hitlerowskiemu Niemcom, będą w dalszym ciągu współpracowały w duchu jednomyślności i porozumienia. Nie będzie skuteczna jeśli ten konieczny warunek zostanie naruszony”.

Rządy Stanów Zjednoczonych i Wielkiej Brytanii nie chcą jednak współpracy ze Związkiem Radzieckim nad ułożeniem pokoju. Jeszcze podczas wojny Churchill i jego amerykańscy kompani przygotowali plany imperialistycznej koalicji przeciw swemu radzieckiemu sojusznikowi.

„Porozumienie — powiedział STALIN w wywiadzie udzielonym „Pravdzie” — nie jest na ręce podlegającym wojennym, bo odbiera rację bytu ich agresywnej polityce”.

Zakulisowym awanturczym planem imperialistycznych agresorów Związek Radziecki przeciwstawił jawną, zdecydowaną politykę pokojową. W rozmowie z amerykańskim politykiem, Stassem, w 1947 r. STALIN oświadczył:

„Dla współpracy nie jest potrzebne, aby narody miały jednak systemy. Trzeba szanować systemy, obrane przez narody. Tylko pod tym warunkiem możliwa jest współpraca”.

W rok później w liście do Henry'ego Wallace'a STALIN raz jeszcze zwracał się bezpośrednio do narodu amerykańskiego mówiąc:

„Rząd radziecki wierzy, że mimo różnic w systemach ekonomicznych i ideologicznych współistnienie tych systemów i pokojowe rozwiązanie różnic między Stanami Zjednoczonymi a Związkiem Radzieckim jest nie tylko możliwe, ale absolutnie konieczne w interesie powszechnego pokoju”.

Jednakże koła kierownicze Stanów Zjednoczonych sabo-

owały wszelkie próby doświadczenia do porozumienia. Kapitałści lękają się pokojowego współzawodnictwa z socjalizmem, albowiem, jak stwierdził STALIN:

„System radziecki daje takie możliwości szybkiego postępu o jakich nie może marzyć żaden z krajów kapitalistycznych”.

W styczniu 1949 r., gdy potężna ofensywa pokojowa ogarnęła cały świat i gdy nawet koła rządzące Stanów Zjednoczonych musiały uczynić pewne gesty pokojowe, towarzysza STALIN w wywiadzie udzielonym korespondentowi amerykańskiej agencji prasowej ponownie stwierdził gotowość Rządu Radzieckiego

„współpracy z Rządem Stanów Zjednoczonych w podjęciu rokowań skierowanych ku uściśnieniu paktu pokoju i prowadzących do stopniowego rozbrojenia”.

Propozycja paktu pokoju, przedłożona przez delegację radziecką na Zgromadzeniu Ogólnym Narodów Zjednoczonych, została odrzucona przez większość pro-amerykańską. Ale jest rzeczą oczywistą, że polityka awantur wojennych nie rokuje imperialistom nic prócz katastrofy. Demokratyczne siły świata rosną bez porównania szybciej, niż ciemne moce podlegają wojennym.

O wzroście i umocnieniu tego obozu świadczą przede wszystkim wzrost potęgi Związku Radzieckiego, stojącego na czele obozu antyimperialistycznego i wokół którego zmobilizowały się setki milionów ludzi nienawidzących wojny i pragnących pokoju. Jakże prawdziwe są słowa STALINA, który na pytanie jaki obrót może przybrać polityka podlegających wojennych, odpowiedział:

„Wszystko to może się skończyć tylko hanielnym fiaskiem podlegających wojennych. Zbyt żywe są w pamięci narodów potworności niedawnej wojny i zbyt wielkie są siły, stojące na straży pokoju, by uczniowie Churchilla w dziedzinie agresji mogli te siły przezwyciężyć i skierować świat na drogę wojny”.

Narody całego świata wiedzą dobrze jak należy cenić słowa Wielkiego STALINA.

W naszej epoce imię STALINA — Lenina dnia dzisiejszego — stało się dla milionów prostych ludzi na całym świecie jasnym symbolem i nie zwyciężonym standardem w walce o trwały pokój przeciw

JAK TOWARZYSZ STALIN udzielił wywiadu w sprawie stosunków polsko-radzieckich

Wspomnienia angielskiego dziennikarza Ralpa Parkera

Według tekstu opublikowanego przez tygodnik „Nowe Wzrosty”.

Było to w Moskwie wiosną 1943 roku.

Zwróciłem się do Marszałka STALINA z zapytaniem, czy rząd radziecki życzy sobie silnej i niepodległej Polski po porażce Niemiec hitlerowskich i na jakich podstawach, zdaniem Marszałka STALINA, powinny się ułożyć powojenne stosunki między Polską i Związkiem Radzieckim.

W nocy, dokładnie w 24 godziny później, obudził mnie telefon, dzwoniący niezwykle natarczywie. Dzwonili z Wydziału Prasowego Komisariatu Ludowego Spraw Zagranicznych, prosząc, abym natychmiast przyszedł.

Ubrałem się pośpiesznie, wziąłem na wszelki wypadek maszynę do pisania i wyszedłem z „Metropolu” z tym miłym uczuciem, jakie ogarnia każdego dziennikarza, gdy oczekuje sensacyjnych wiadomości.

Była piękna noc majowa. Gmachy na ulicy Teatralnej ozdobione były jeszcze portretami wodzów radzieckich, wystawionymi przed Świętem 1-Majowym. Ów maj, pierwszy po zwycięstwie stalingradzkim, świętowała Moskwa szczególnie uroczysto i nawet o tak późnej godzinie na spokojnych — jak to podczas wojny — ulicach, jeszcze coś pozostało z świątecznego ożywienia.

„Mam zaszczyt wręczyć Panu list od przewodniczącego Rady Komisarzy Ludowych, JÓZEFA WISSARIONOWICZA STALINA” — powiedział jeden z pracowników Wydziału Prasowego i podał mi dużą, białą kopertę.

„Posyłam Panu moje odpowiedzi” — tak brzmiał wręczony mi list.

1 PYTANIE: „Czy rząd ZSRR życzy sobie silnej i niepodległej Polski po klęsce hitlerowskich Niemiec”.

ODPOWIEDZ: „Bezwarunkowo życzy sobie”.

2 PYTANIE: „Na jakich, z Pańskiego punktu widzenia, podstawach powinny się opierać stosunki między Polską i ZSRR po wojnie”.

ODPOWIEDZ: „Na podstawie trwałych, życzliwych stosunków sąsiedzkich i wzajemnego szacunku, lub — jeżeli tego będzie sobie życzył naród polski — na podstawie sojuszu wzajemnej pomocy przeciwko Niemcom, jako głównym wrogom Związku Radzieckiego i Polski”.

Z szacunkiem

J. STALIN

4 maja 1943 roku.

ko imperialistycznym podlegaczom do nowej wojny.

Podobnie jak podczas wojny towarzysza STALIN stał na czele walki, która przyniosła świetne zwycięstwo nad faszyzmem, podobnie jak kierował wielką ofensywą strategiczną, która wyrzuciła hordy hitlerowskie i ich najmitów z ziem radzieckiej i oswobo-

dziła z niewoli faszystowskiej Polskę, Czechosłowację, Bułgarię, Węgry, Rumunię i Jugosławię, podobnie i dziś STALIN stoi na czele walki o pokój, kierując potężną ofensywą wszystkich miłujących pokój narodów, która pokrzykuje i zniweczy szalone plany imperialistycznych awanturników.

Polska klasa robotnicza pełna jest wdzięczności dla J. W. STALINA jako zwycięskiego wodza Związku Radzieckiego, pogromcy faszyzmu i wyzwoliczcy Polski. STALIN to żywy symbol 50 lat walk ruchu robotniczego całego świata, w których zawsze aktywny udział brała polska klasa robotnicza. Wcześniej już walczyli o siebie drogi STALINA i robotników polskich, prowadząc następnie ku jednemu, wspólnemu celowi.

STALIN już bowiem prawie pół wieku temu zetknął się z polską klasą robotniczą, która wespół z robotnikami wszystkich narodowości, zamieszkujących olbrzymie obszary Rosji, prowadziła wspólną walkę z caratem.

Kiedy jednak nastąpiło pierwsze spotkanie STALINA z robotnikami polskimi? Nie ma na to stwierdzenie tego, niestety, dokładnych danych, lecz łatwo wywnioskować kiedy to się stało, biorąc za podstawę działalność polityczno-rewolucyjną STALINA.

Już krótko po r. 1900 młody wówczas „Towarzysz Koba” zwrócił na siebie uwagę ogólnorosyjskiego ruchu rewolucyjnego. Toteż na konferencji partyjnej, jaka odbyła się w r. 1905 w Tammerfors (Finlandia) młody działacz został wysłany przez gruzińskich robotników jako delegat. Na konferencji tej Stalin spotkał po raz pierwszy Lenina, którego od tamtej pory stał się wiernym uczniem, później przyjacielem, a wreszcie kontynuatorem dzieła twórcy partii bolszewickiej.

W Tammerfors musiał się także STALIN zetknąć po raz pierwszy z robotnikami polskimi, reprezentującymi najbardziej rewolucyjny ruch

w Polsce. Byli to delegaci „Socjaldemokracji Królestwa Polskiego i Litwy” (SDKPiL) popierający „Komunistyczną Partię Polski” (KPP), współdziałającą z „Socjaldemokratyczną Partią Robotniczą Rosji” (SDPRR), partią Lenina.

Z tego pierwszego spotkania z robotnikami polskimi nie zachowały niestety żadne notatki STALINA. Nie ma ich także z drugiego spotkania z delegatami polskiego ruchu rewolucyjnego, który w liczbie 3 brał udział w konferencji partyjnej 1906 r. w Sztokholmie, stolicy Szwecji, a w której to konferencji brał także udział STALIN, odbywając wówczas pierwszą podróż za granicę.

Za to dość szczegółowe dane — i to pióra samego STALINA — posiadamy z trzeciego spotkania z przedstawicielami polskiej klasy robotniczej. Są to „Notatki Delegata”, zamieszczone w piśmie „Bakiński Proletariat”

w numerach z dnia 20 czerwca i 10 lipca 1907 r., a zawierające sprawozdania z przebiegu konferencji partyjnej, która w r. 1907 odbyła się w Londynie. Na konferencji tej odniósł Lenin wspaniałe zwycięstwo nad

Pierwsze spotkania J. W. Stalina z robotnikami polskimi

oportunistyczną frakcją mieniszewików, zwolenników współdziałania z burżuazją zamiast z chłopstwem. Jak wynika z zapisków STALINA, stało to się m. in. dzięki współdziałaniu delegatów polskich z bolszewikami.

STALIN podaje mianowicie, że na ogółem 302 uprawnionych delegatów, było w Londynie 45 delegatów Socjaldemokracji Królestwa Polskiego i Litwy i że — w walce Lenina z mieniszewikami —

„wszyscy Polacy szli zdecydowanie za bolszewikami”.

W ogóle wszystkie uwagi w „Notatkach Delegata” a odnoszące się do Polaków, pisane są z widoczną życzliwością. Wystąpieniu zaś delegata polskiego Tyszkli, który ironizował z mieniszewików: „Wy nie stoicie a leżycie na stanowisku marksizmu”, Stalin poświęcił

cały ustęp, dodając: „było to powiedziane z mistrzowską trafnością”.

Posiadając już zapewne poprzednio dane o polskim ruchu robotniczo-rewolucyjnym, dzięki konferencji w Londynie

mógł STALIN wyrobić sobie o nim bardziej szczegółowy sąd, a, jak wynika z jego notatek — sąd dodatni.

Powrót do pracy w dalekiej Gruzji utrudnił oczywiście bliższy kontakt STALINA z polskim ruchem rewolucyjnym. Kiedy natomiast w roku 1912 stał STALIN już na czele ruchu rewolucyjnego w Rosji, kierując dziennikiem „Pravda” w Petersburgu (dziś: Leningradzie), kiedy przewodził tam akcji wyborczej bolszewików do IV Dumy, w zredagowanej przez siebie odezwie wyborczej napisał m. in.:

„Wyborcy — Polacy! Walczcie o prawo swobodnego rozwoju narodowego — pamiętajcie, że wolność narodu jest nie do pomyślenia bez ogólnej wolności”.

Wtedy już ściśle była też łącz-

ność STALINA z polską klasą robotniczą, a z najbardziej jej dzielnymi bojownikami spotykał się po raz pierwszy bezpośrednio z ludem polskim, kiedy drobny ten szczegół tak głęboko utkwił mu w pamięci, że wspominał o nim po wielu jeszcze latach.

Także i nielegalny charakter dwukrotnego pobytu STALINA w Krakowie, w listopadzie i grudniu 1912 r., w celu naradzenia się z przebywającym tam Leninem, powoduje, że brak jest bliższych danych, czy poza Leninem i członkami KC SDPRR widział się tam STALIN z kimś ze strony polskiej.

Znamiennym jest przy tym, jak sam STALIN, mimo ogromu dalszych przeżyć, zapamiętał ciekawość szczegółów z swego przeprawy nielegalnej przez granicę polsko-rosyjską. Pierwszej swej żonie Aliłujewej (zmarłej w r. 1927) opowiedział mianowicie, jak to w nadgranicznej miejscowości biedny szewc polski udzielił mu schronienia, odmawiając przyjęcia wynagrodzenia za przeprowadzenie przez granicę.

— „Nie, nie trzeba! Zrobiłem to nie dla pieniędzy. My, synowie uciśnionych narodów, musimy sobie wzajemnie pomagać. — Wymienili ze Sta-

linem silny uścisk dłoni. — Szcześliwej drogi!”

Jakże miłe wspomnienia musiały pozostać Stalinowi z tego pierwszego bezpośredniego zetknięcia się z ludem polskim, kiedy drobny ten szczegół tak głęboko utkwił mu w pamięci, że wspominał o nim po wielu jeszcze latach.

Rewolucja Październikowa jeszcze bardziej zbliżyła STALINA do rewolucjonistów polskich. Razem z przyjacielem swoim FELIKSEM DZIERŻYŃSKIM dzielił trud obrony młodej władzy radzieckiej przed siłą wrogów, a jednym z jego pierwszych współpracowników w Komisariacie dla Spraw Narodowościowych był Polak Pestowski.

A później przyjaźń STALINA z polską klasą robotniczą stawała się coraz ściślej, aż pełny swój wyraz znalazła w latach ostatnich w pomocy Polsce w pokonaniu faszyzmu i uzyskaniu niepodległości, w odbudowie zrujnowanego kraju i w umocnieniu ustroju ludowego. Pierwsze początki tej przyjaźni sięgają jednak lat kilkudziesięciu przyjaźni zahartowanej w wspólnej walce o nowe oblicze świata. O tym pamiętają robotnicy polscy!

FLORIAN MIEDZIŃSKI

Wzmoczoną pracą dla Polski Ludowej

uczczymy rocznicę urodzin Towarzysza Stalina

Bożena Walter

robotnica fabryki „Goplana“

Aktywistka ZMP Bożena Walter pierwsza rzuciła na terenie Fabryki Cukierków i Czekolady „Goplana“ hasło podjęcia współzawodnictwa

pracy. W przekonywający sposób umiała podejść do swych koleżanek i zachęcić je do wzięcia udziału we współzawodnictwie. Pomimo tego, iż później koleżanki wyprzedziły ją nawet w osiągnięciach, kol. Walter nie zmieniła się i nie ustąpiła w dalszej pracy nad po-

prawieniem swoich wyników produkcyjnych.

— Wyteżoną pracą chcemy zadokumentować swoje przywiązanie i wyrazić cześć dla Wielkiego Wodza mas pracujących całego świata — mówi Bożena Walter. — My, kobiety, odczuwamy dla Tow. STALINA szczególną wdzięczność za to, że przyznał On kobietom rzeczywiste zrównanie w prawach z mężczyznami, udostępnił im wszelkie dziedziny pracy zawodowej i uczynił je pełnoprawnymi obywatelami Państwa.

— Z życiem Tow. Stalina zapoznałam się bliżej jako uczennica Wojewódzkiej Szkoły ZMP. W przededniu 70 rocznicy Jego urodzin postanowiłam w ramach podjętych przez załogę Fabryki „Goplana“ zobowiązań wyteżyc wszystkie siły, aby podniesieniem produkcji wyrazić moje najserdeczniejsze uczucia dla Wielkiego Człowieka, który stoi na straży światowego pokoju i tym samym stwarza warunki, w jakich może dzwignąć się z ruin zniszczona przez hitlerowców Polska, krocząca ku szczęśliwej socjalistycznej przyszłości.

Wincenty Grecki

ślusarz Zakład. „Polska Wełna“ w Zielonej Górze

Tow. Grecki jest jednym z najczynniejszych racjonalizatorów Zakładów „Polska Wełna“. Niedawno skonstruował on specjalny

przrząd do wyrobów grzebieni — zbieraczy zgrzeblarskich, które dotąd sprowadzano z zagranicy. Ponieważ przrząd był za mały na potrzeby zakładu, tow. Grecki przystąpił do sporządzenia nowego, znacznie większego.

— Zobowiązałem się wykonać go w przyspieszonym terminie tj. do 21 grudnia — mówi racjonalizator. — Pracą tą uczczę rocznicę u-

rodzin Towarzysza JÓZEFA STALINA.

Zastosowanie mojego przrządu przyniesie krajowi duże oszczędności, umożliwi usprawnienie i podniesienie jakości produkcji naszego zakładu. Pracując nad wykonaniem zobowiązań mam tę radość świadomości, że w ten sposób przyspieszam, choć w skromnej mierze, rozwój naszego przemysłu, a tym samym przyczyniam się do przyspieszenia tempa budowy socjalizmu w Polsce. To też żaden czyn nie dał mi jeszcze tyle radości i zadowolenia, ile daje mi praca, której podjąłem się dla uczczenia rocznicy urodzin Towarzysza STALINA — naszego najlepszego Przyjaciela i Obroncy.

Stanisław Zakrzewski

odlewnik fabryki „Wiepofana“

Z życiem i działalnością tow. JÓZEFA STALINA zapoznałem się już w r. 1926, kiedy to szukając pra-

cy znalazłem się w mieście Kursku.

Pracowałem w wielkiej fabryce odlewów jako robotnik w okresie, gdy naród radziecki uzbójony w jasny i wyraźny program wytyczony przez genialnego nauczyciela tow. Stalina, rozpoczął

dzieło socjalistycznego przemysłowienia kraju.

Pamiętam do dzisiaj słowa robotników radzieckich: „Nasz tow STALIN nie pozwoli zrobić krzywdy żadnemu robotnikowi. Każdy, kto pragnie pracować dla pokoju i dobra całej ludzkości, jest jego serdecznym przyjacielem“.

Wtedy zrozumiałem, że i ja mogę mówić NASZ towarzysz STALIN, że tak nazywać go mogą robotnicy całego świata.

Dlatego też dzień 70 rocznicy urodzin tow. STALINA będzie dla mnie wielkim świętem. Rocznicę tę pragnę uczcić wzmoczoną pracą dla rozwoju naszego przemysłu i umocnienia pokoju światowego, bo wiem, że będzie to dla Niego najmiłszy podarek.

Zobowiązuję się w jeszcze szerszym zakresie stosować metody pracy robotników Związku Radzieckiego, których się nauczyłem podczas pobytu w ZSRR i z czasopism radzieckich, skonstruować ulepszony model zabieraka odlewniczego, przynoszący oszczędności w czasie i materiale.

Stanisław Mazur

chłop średniorolny z gromady Podolin w pow. wągrowieckim

Dzięki Armii Radzieckiej, która z genialnym wodzem Generalissimusem STALINEM na czele wypędziła hitlerowskiego okupanta z naszego kraju, chłop polski może dziś spokojnie pracować razem z robotnikami nad podniesieniem wspólnego dobrobytu.

Nasz wkład do budowy lepszego jutra to przede wszystkim unowocześnienie gospodarki rolnej. Jeżeli możemy się w tej dziedzinie poszczycić dużymi osiągnięciami, to głównie dlatego, że korzystamy z doświadczeń i pomocy Związku Radzieckiego.

W celu uczczenia i upamiętnienia 70 rocznicy urodzin Wodza, naszego największego i najlepszego Przyjaciela — Generalissimusa JÓZEFA STALINA, postanowiłem zasadzić 50 drzew owocowych w moim sadzie. Jednocześnie wzywam do gromadnego sadze-

zenia drzew owocowych wszystkich chłopów z całego województwa poznańskiego.

Henryk Jung

ślusarz fabryki „Stomil“

czego przemysłu. Dzisiaj po pogromie fałszywego tow. STALINA stoi na ciele obozu światowego i to jest najlepszą gwarancją, że pokój zostanie utrzymany.

Pragnę godnie uczcić 70 rocznicę urodzin wielkiego Wodza i stratega tow. STALINA usprawnieniem produkcji dętek rowowych i przyspieszeniem procesów wulkanizacji opon samochodowych.

W pierwszym wypadku zainstalowałem do wytłaczarki przedłużoną oś i dodatkowe łożysko, drugie zaś usprawnienie polega na skonstruowaniu nowej uszczelki i zastosowaniu jej przy kotłach wulkanizacyjnych.

Usprawnienia moje przyniosą ponad pół miliona zł oszczędności rocznie.

Bolesław Rybarczyk

tokarz Fabryki im. 15 Grudnia

Polega ono na zlikwidowaniu uchwytu do tokarki tzw. zawieraka i zastosowaniu w to miejsce kła trójkątnej. Usprawnienie to skróciło proces obróbki sworznia o połowę.

Zapoznałem się z życiem i pracą Tow. STALINA na kursach partyjnych. Pamiętam stale, że Jego imię dwukrotnie łączy się z niepodległością naszej Ojczyzny i pragnę oddzielić się za to Tow. STALINOWI swą wydaną pracą. By jednak mój wysiłek umysłowy i fizyczny przynosił jak największe korzyści naszemu Państwu, którego Tow. STALIN jest wielkim Przyjacielem, wzorować się będę na metodach pracy robotników zwycięskiego kraju socjalizmu.

To mi pozwoli osiągnąć większą wydajność pracy i podwyższyć jakość wykonywanych robót.

Maciej Świeżewski

robotnik fabryki „Stomil“

Wielokrotny przodownik pracy i czołowy racjonalizator fabryki „Stomil“ — tow. Maciej Świeżewski, dokonał ostatnio nowego usprawnienia. Dzięki zastosowaniu skonstruowanego przez niego specjalnego szablonu został skrócony znaczny cykl produkcyjny przy wyrobie opon.

Zapytany jak tego dokonał, powiedział:

Pragnę uczcić 70 rocznicę urodzin wielkiego szermierza postępu i Wodza obozu światowego Towarzysza STALINA wzmoczoną pracą i dokonaniem czegoś, co przyczyniłoby się do wzrostu produkcji w naszych zakładach.

To mi dodało siły do obmyślenia i zastosowania nowego systemu pracy.

Nie poprzestane jednak

na tym usprawnieniu. Biorąc przykład z życia i pracy Towarzysza STALINA

dodać wszelkich starań, by stać się przodującym pracownikiem w budowie socjalizmu w naszej ojczyźnie.

Bohaterska Armia Radziecka walcząca pod wodztwem Wielkiego Przyjaciela Polski Towarzysza STALINA przyniosła nam wolność, a wraz z nią sprawiedliwość społeczną i możliwość wydajnej pracy dla rozwoju na-

Michał Fladziński

ślusarz Zakładu MT-2

Jestem bezpartyjny, ale rozumiem dobrze przodującą rolę Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej w budowie socjalizmu w naszym kraju. Wielkie osiągnięcia polityczne i gospodarcze, jakimi może poszczycić się nasze Państwo z wdzięcznością przede wszystkim słusznej drodze, którą idzie Partia. A idzie słuszną drogą dlatego, że uczy się na bogatych doświadczeniach WKP(b) i że korzysta z nauk tow. STALINA.

Toteż wraz z całą polską klasą robotniczą i wszystkimi ludźmi pracy na całym świecie z radością obchodząc będą wielką rocznicę urodzin Generalissimusa STALINA.

Załoga nowego zakładu zobowiązała się do uczczenia tej rocznicy przystąpić do współzawodnictwa, by wzmocnić wydajność pracy przy wyko-

naniu zobowiązań produkcyjnych. Postaram się w miarę moich możliwości jeszcze bardziej podnieść wydajność pra-

cy — praca bowiem to, moim zdaniem, najlepsza forma oddania czci wielkiemu Wodzowi światowego proletariatu.

Marian Piechowiak

monter teletechniczny PKP

Na naradzie technicznej padł projekt wykorzystania złomu leżącego bezużytecznie. Pomysł postanowiono niezwłocznie wprowadzić w czyn. Monterzy teletechniczni tow. Marian Piechowiak i tow. Aleksander Juja ze złomu zmontowali ze spółprzekładników, który zastosowano na stacji Franowo.

— Postanowiliśmy wykonać to — informuje tow. Piechowiak — dla uczczenia 70 rocznicy urodzin JÓZEFA

STALINA. Zmontowany przez nas zespół przekładników normalnie kosztowałby 1 milion złotych. Dzięki wykorzystaniu złomu koszt jego wyniósł zaledwie 100 tys. zł. Zdajemy sobie sprawę z tego, że z wdzięcznością Generalissimusa STALINOWI wyzwolenie spod jarzma hitlerowskiego, najlepiej okażemy mu swą wdzięczność i przywiązanie, przyczyniając się do szybkiej odbudowy oswobodzonego kraju.

Nauczycielstwo i młodzież szkolna czcżą 70 rocznicę urodzin J. Stalina wzmoczoną nauką i pracą

Szeroki, żywiołowy nurt przygotowań do uczczenia 70 rocznicy urodzin Wielkiego Stalina, ogarnął cały lud pracujący Polskę Ludową. W nurt ten entuzjastycznie, całym sercem włączyła się szkoła polska: nauczycielstwo, dzieci i młodzież. Wśród setek podarków urodzinowych, tysięcy listów z życzeniami, tysięcy zobowiązań do podniesienia wydajności pracy, do wzmocnienia wysiłku nad budową Socjalistycznej Ojczyzny, znajdujemy setki i tysiące podarków, listów, życzeń od nauczycieli i młodzieży.

Bardzo serdecznie, szczerze i wzruszająco są te życzenia, szczególnie te od najmłodszych, od dzieci pierwszych klas szkół podstawowych.

Oto jeden z wielu listów do Szkoły Podstawowej Nr 2 w Chodzieży:

"Z okazji 70-lecia Twoich urodzin, nasz Wielki Przyjacielu, Obronco Pokoju, Pogromco Niemiec hitlerowskich, Oswobodzicielu naszej Ojczyzny, oraz Wielki Nauczycielu Narodów, składamy Ci najserdeczniejsze życzenia długiego życia i spełnienia się wszelkich Twoich zamiarów.

My, dzieci szkolne, przyrzekamy śmiało kroczyć w szeregach bojowników o socjalizm i pokój na świecie."

Takich listów, pełnych prawdziwie niewprawną ręką dziecka, często nie tylko ze szczerym dziecięcym wzruszeniem, ale i pewną dozą nieśmiałości i wstydliwej, listów odczuwanych prawdziwym kwiatkiem, przybranych w różne, a zawsze b. starannie wykonanych malowideł naprawdę nigdy jeszcze nie pisano.

Jedno je cechuje: wszystkie tchną wielką miłością do Nauczyciela Narodów, Wodza Ludów, Naszego Wielkiego Przyjaciela, jak nazywają dzieci polskie i na pewno dzieci całego świata, Towarzysza Stalina.

Młodzież starsza, uczniowie klas gimnazjalnych, licealnych, i szkół zawodowych, miłość tę wyrażają poprzez przyjmowanie zobowiązań zwiększenia pilności w nauce.

Ważymy do tych zobowiązań:

Młodzież Gimnazjum im. K. Marcinkowskiego w Poznaniu przyrzeka uczestniczenie w obozach do zwalczania analfabetyzmu. Podobnie, uczniowie Liceum Pedagogicznego w Sułchowie, postanowili zorganizować dwa kursy początkowego nauczania oraz dwa koła ZMP w okolicznych wsiach.

wopłotu z krzewów ozdobnych na terenie szkoły, oraz wyrówna 30 m drogi.

Uczniowie Gimnazjum im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu podjęli się urządzenia bibliotek dla żołnierzy KEW.

Uczennice Gimnazjum i Liceum im. Gen. Zamojskiej w Poznaniu przystępują gromadnie do Szkolnej Kasy Oszczędności, a młodzież Ośrodka Szkolnego TPD zobowiązała się do przepracowania 1200 godzin dla uporządkowania boiska szkolnego.

To tylko kilka przykładów tych młodzieżowych zobowiązań, przykładów waleń niewybieranych. Obfituje w nie każdy list pisany do Towarzysza Stalina.

Są i listy wspólne, uczniów i nauczycieli, jak ze Szkoły Podstawowej Nr 3 w Gnieźnie.

Uczniowie szkół chodziejskich zobowiązali się: „Dla uczczenia 70 rocznicy urodzin Towarzysza Stalina wyliczyć wysiłek w pracy nad sobą przez punktualne i stałe uczęszczanie na zajęcia szkolne”. — Uporządkować skwer miejski, wysłać paczkę z podarkami dla pobliskiej jednostki wojskowej, otoczyć stałą opieką groby bohaterów Armii Czerwonej.

Młodzież Państw. Liceum Robotniczego... zasadzi 150 m żyw-

Robotnicy studiują zyciorys Tow. Stalina

W wieczornych godzinach odbywają się zebrania Koła Samokształceniowego nr 3 przy dzielnicy Śródmieście. Jest to koło terenowe, to znaczy, że członkowie nie zbierają się zaraz po pracy w fabrycznej świetlicy, ale przybywają tu ze swych mieszkań, rozrzuconych po rozległej dzielnicy. — Mogło by to zaważyć na frekwencji. A jednak wokół prelegenta tow. Januszki widzę sporo zasłuchanych twarzy. Dowiedziałem się później, że od czasu gdy koło zajęło się studiowaniem zyciorysu Tow. Stalina nieobecnych właściwie nie ma.

Większość zebranych to robotnicy z małych warsztatów, nie posiadających własnej świetlicy. Jest również dość dużo kobiet. Oczy wszystkich wpatrzone są w prelegenta, opowiadającego o wypełnionym pracy i walką życiu Tow. Stalina. Wyraz powagi i skupienia maluje się na twarzach, widać, że każde słowo wykładowej zapada głęboko w serca słuchaczy.

Znalazło to swoje odbicie w drugiej części zebrania, kiedy członkowie odpowiadali na pytania prelegenta. Okazało się, że pamiętają nawet dosłownie użyte przez niego wyrażenia, że uczą się zyciorysu Tow. Stalina z prawdziwym zapalem. Kiedy już po zebraniu rozmawiałem na ten temat z siedzącym obok mnie towarzyszem, powiedział mi wprost: „Przecież każdy z nas wie, że to Stalinowi zawdzięczamy i wyzwolenie kraju z hitlerowskiej okupacji i wyzwolenie nas robotników z kapitalistycznych kajdan. Przecież On — obok Lenina — stworzył państwo socjalistyczne. Więc kochamy Tow. Stalina i chcemy poznać jak najdokładniej jego życie, życie naszego oswobodziciela, opiekuna i nauczyciela robotników całego świata.

Ponad 18 milionów książek w ciągu roku wydała „Książka i Wiedza“

W ramach współzawodnictwa dla uczczenia 70-lecia urodzin Towarzysza Stalina, „Książka i Wiedza“ wykonała cały swój roczny plan produkcyjny przedterminowo, na dzień 13 grudnia br.

Plan przewidywał wydanie łącznie 16 720 000 egzemplarzy książek o łącznej objętości 218 853 000 odbitek arkuszy drukarskich. Już na dzień 13 grudnia br. produkcja „Książki i Wiedzy“ wyniosła 16 754 000 egzemplarzy książek i 219 472 000 odbitek.

W tej liczbie znajdują się książki takie, jak:

„Krótki Kurs Historii WKP(b)“, który w bieżącym roku wyszedł w nakładzie 1 150 000 egzemplarzy, Stalin „Dzieła“ T. I — 250 000 egzemplarzy, Stalin „Dzieła“ T. II — 250 000 egzemplarzy, Lenin „Dzieła“ T. XIV — 250 000 egzemplarzy, Lenin „Marks, Engels, Marksizm“ — 100 000 egzemplarzy, Stalin „Zagadnienia leninizmu“ — 110 000 egzemplarzy, „Krótki zyciorys J. Stalina“ — 250 000 egzemplarzy

oraz wiele innych zasadniczych dzieł marksizmu-leninizmu.

Wydawnictwo podjęło w br. tak doniosłe prace, jak zlecone mu przez KC PZPR wydanie dzieł zebranych

Lenina i Stalina. W grudniu br. ukazały się już pierwsze tomy tego wydania, w tym XIV t. Lenina, zawierający jedno z podstawowych dzieł marksizmu-leninizmu „Materializm i empiriokrytycyzm“.

Wydawnictwo rozwija jednocześnie szeroką działalność w dziedzinie literatury masowej. Wydaje ono m. in. „Małą Biblioteczkę Marksizmu-Leninizmu“, stanowiącą materiał dla studiowania „Krótkiego Kursu Historii WKP(b)“. Tomiki tej biblioteczki wychodzą w nakładach po 50 000 egzemplarzy.

Ważną pozycją wydawnictwa jest „Biblioteczka przodowników pracy“. Dotąd wyszło już 18 tomików tej „Biblioteczki“, a dalsze są w druku.

Dużym osiągnięciem „Książki i Wiedzy“ był ilustrowany album, wydany na 5-lecie PKWN, omówiony szeroko w prasie nie tylko polskiej, lecz i radzieckiej.

„Książka i Wiedza“ wydała w br. również wiele dzieł z zakresu literatury pięknej.

Tak np. wyszły: Bolesława Prusa „Placówka“ — 225 000 egz., Bolesława Prusa „Faraon“ — 215 000 egz., Polewoja „Opowieść o prawdziwym człowieku“ — 203 000 egz., Wandy Wasilewskiej „Ojczyzna“ — 228 000 egz.,

M. A. Nexö „Czerwony Morten“ — 195 000 egz.

W chwili obecnej przygotowuje się wydanie szeregu ważnych pozycji, jak dalsze tomy Lenina i Stalina, popularną broszurę „O Józefie Stalinie“, która wyjdzie w najbliższych dniach w nakładzie 500 000 egzemplarzy. W przygotowaniu znajduje się również pięknie ilustrowane wydanie „Pana Tadeusza“ o nakładzie 250 000 egzemplarzy. Wydanie to znajdzie się na rynku wiosną przyszłego roku.

Do końca roku 1949 liczba egzemplarzy wydanych przez wydawnictwo przekroczy poważnie 18 000 000. To znaczy — że „Książka i Wiedza“ dostarczy w br. więcej niż jedną książkę na każdego Polaka i Polkę poza małymi dziełami.

Wypełnienie planu w tak szerokim zakresie zawdzięcza wydawnictwo w niemałym stopniu szeroko rozwiniętemu współzawodnictwu pracy. Współzawodnictwo pracy objęło wszystkie działy wydawnictwa — redakcję, dział techniczno-wydawniczy, drukarnie, działy administracyjno-finansowe. We współzawodnictwie dla uczczenia 70-lecia urodzin Józefa Stalina wzięło udział 100 proc. załogi. Stałe bierze udział we współzawodnictwie indywidualnym i zbiorowym — 80 proc. pracowników.

Karlos Augusto Leon

przełożył Stanisław Sztybel

Lenin i Stalin

(Z poematu „Pieśń o Związku Radzieckim w dni pokoju“)

Miał duszę bardziej świetlistą, niż fale
rzek przepływających. Jego uśmiech tkliwy
sprawiał, że dzieci ignoły do niego...
Lubił on dzień, nagrzany jasnym słońcem,
i czyste dźwięki muzyki podniosłej,
o przyjaciela troszczył się, jak brat.
O tak, w piersi jego było serce
ogromne jak świat... Z takiego kruszcu,
który nie lęka się żaru ognia
ni wód napowiu... Do huraganu
on był podobny i rzeki potężnej
spokojnie toczące swoje wody
do jednego celu. Jak tchnienie burzy,
zbiawienne dla świata, on skupił w sobie
wszystek gniew Ziemi, zgnęanej przemocą...
Nie umarł Lenin! Nie, on wiecznie żywy!
Ojciec narodów, źródło wszystkich światów,
brat Człowieka, Rosjanina, Kirgiza,
Indianina, i Gruzina, i Chińczyka,
Francuza, Murzyna... Lenin! Ty nie śpisz.
Skroś marmur mauzoleum do ciebie
przenika morze falujące jęków
i naszych krzyków okrutna nawałnica!
I czuwa Twój genialny spadkobierca,
Potężny Stalin! W nim, jak w oceanie,
treść wszystkich istnień, wszystkich ludzkich rzek
jego narodów i obcych plemion,
różniących się od siebie tylko mową,
rysami twarzy... On czuje Ziemi ból
i wszystkie jej nadzieje i porwaw.
On czujnym sercem słyszy, jak kielkuje
w stęsknionej Ziemi przyszłych plonów ziarno,
i jego wielkie serce bije w piersi
rytmem serc wszystkich, milionów istnień...
Tak, imion waszych nie już nie rozdzielił,
i ciebie razem z Leninem opiewam,
Wielki Stalinie!

Wenezuelski poeta Karlos Augusto Leon jest obok Pablo Nerudy jednym z najwybitniejszych współczesnych poetów Ameryki Południowej. We wrześniu i październiku 1948 r. bawił on w Związku Radzieckim, któremu poświęcił dwa wielkie poematy.
Karlos Augusto Leon jest członkiem Komunistycznej Partii Wenezueli.

Jerzy Karpiński

Życie i walka Józefa Stalina

(Dokończenie ze str. 3)

kowo przygotowywana przez agresywne państwa faszystowskie osi Berlin — Rzym — Tokio i przez imperialistów brytyjskich, francuskich i amerykańskich, którzy pragnęli skierować agresję państw faszystowskich na Związek Radziecki.

Długotrwała i nieugięta walka Związku Radzieckiego o utrzymanie pokoju, konkretne posunięcia rządu radzieckiego w kierunku zawarcia ze wszystkimi państwami kapitalistycznymi paktów nieagresji, pozwalały chwilowo odsuwać bezpośrednie niebezpieczeństwo wciągnięcia ZSRR w wojnę, ale było jasne, że na dłuższą metę napaść imperialistów na ZSRR jest nieunikniona i że należy się do niej odpowiednio przygotować.

Towarzysz STALIN zawsze i nieustannie pamiętał o tym niebezpieczeństwie i

mobilizował partię i masy pracujące do wzmocnienia potencjału obronnego kraju. Celowi temu służyła polityka industrializacji, która pozwoliła stworzyć potężny przemysł zbrojeniowy i wyposażyć Armię Radziecką w nowoczesny sprzęt wojenny.

Towarzysz STALIN w ciągu wszystkich lat pokojowego rozwoju Związku Radzieckiego niezmordowanie pracował nad wychowaniem kadry dowódców Armii Radzieckiej, nad stworzeniem sił zbrojnych państwa socjalistycznego, zdolnych do odparcia napaści państw imperialistycznych.

IX

Hitlerowski Niemcy 22 czerwca 1941 roku dokonały podstępnej napaści na granice Związku Radzieckiego. Rozpoczęła się wielka wojna narodowa, okres wielkiej próby dla państwa radzieckiego, okres niesłychanych trudności i ciężkich ofiar, okres bohaterstwa walk.

22 czerwca 1941 roku 170 dywizji hitlerowskich przekroczyło granicę Związku Radzieckiego, wykorzystując zasoby wojskowe uciemnionej Europy.

Partia i rząd radziecki powierzyły kierownictwo sił zbrojnych ZSRR towarzyszu STALINOWI, powołując go na przewodniczącego Państwowego Komitetu Obrony Narodowej.

Wojna z hitleryzmem przekształciła się na terenie Związku Radzieckiego w wojnę ogólną - narodową. Front i zaplecze, armia i partyzantka na wezwanie STALINA stanęły do walki. I do nich wszystkich, do całego ludu w swych przemowieniach i rozkazach wojskowych, zwraca się STALIN — do żołnierzy i oficerów, partyzantów i partyzantek, do robotników, inżynierów i kolchozników. Jest ich dowódcą wojskowym, twórcą nowej strategii i taktyki wojennej. Ich przywódcą politycznym, ich sumieniem partyjnym.

Pod genialnym kierownictwem STALINA narodziły się radzieckie wytrzymałe niesłychane próby dzielstwa, podziwne na swych barokach niebywały ciężar, wytrzymałość i niezłomną wolę zwycięstwa. Rozgromiono najpotężniejszą armię napaści na Związek Radziecki.

kości, wyzwolono własny kraj i wszystkie narody świata ujarzmione przez faszystowskich napaści lub zagrożone niewolą faszystowską.

Dzięki geniuszowi wojskowemu i organizatorskiemu STALINA naród radziecki odniósł historyczne zwycięstwo i władza radziecka wyszła z tej próby bardziej jeszcze trwała i mocna, niż była przed tym, a spójnia narodów radzieckich zjednoczonych przez STALINA w wielkim, wielonarodowym państwie socjalistycznym wyszła z tej wojny jeszcze trwalsza.

Stalinowski kierownictwo wojny narodu radzieckiego i wszystkich narodów walczących o wyzwolenie spod jarzma faszystowskiego przyniosło nowe, wspaniałe triumfy wielkiej i nieśmiertelnej nauce MARKSA — ENGELSA — LENINA — STALINA, tryumfy partii bolszewickiej, nowe wyzwoły w systemie imperialistycznym i wyzwolenie spod władzy kapitalizmu setek milionów ludzi w Europie i Azji.

Naród polski, który zawdzięcza narodowi radzieckiemu wyzwolenie z niewoli hitlerowskiej, zawdzięcza nową trwałą suwerenność Polski, zawdzięcza nakreślenie sprawiedliwych granic odrodzonego państwa polskiego, zawdzięcza pełne zwycięstwo ustroju ludowo-demokratycznego w naszym kraju, zawdzięcza stałą pomoc w dziele odbudowy kraju i w dziele budowy Polski Socjalistycznej — pełen jest uczuć miłości do towarzysza STALINA, wielkiego współtowarzysza broni Lenina, wodza i nauczyciela mas pracujących na całym świecie, współtwórcy i kierownika nawiązanej ZSRR, wodza światowego obozu pokoju, wolności, demokracji i socjalizmu.

Każdy towarzysz partyjny, każdy człowiek pracy w Polsce szukać będzie dla siebie wzoru do naśladowania w dziełach życia i walki towarzysza STALINA, w jego prostym, ludowym, proletariackim geniuszu, promieniującym na całą ludzkość światłem mądrości, niezłomnej pewności zwycięstwa socjalizmu, umożliwianiem wszystkim ludzi pracy, walczących o wolność i sprawiedliwość we wszystkich zakątkach kuli ziemskiej.

4.500 młodzieży zielonogórskiej manifestowało uczucia miłości i przywiązania do Tow. J. Stalina

Sztafeta gwiazdista organi- zowana przez ZMP w Zielonej Górze zgromadziła w sali Do- mu Kultury Robotniczej w dniu 13 bm. na masówce ca- łą młodzież poszczególnych kół ZMP, ZHP i „SP”. Masów- ka z okazji 70 rocznicy uro- dzin Generalissimusa Stalina przerosła się w olbrzymią manifestację uczuć przyjaźni i wdzięczności dla Wielkiego Wodza mas proletariackich całego świata.

Po zagajeniu masówki przez tow. Rafałczaka i wspólnym odśpiewaniu hymnu SFMD przewodniczący Zarządu Pow. ZMP tow. Szkutnik, scharakteryzował życie i twó- rzość J. Stalina. Podczas wy- głaszania referatu, na salę przybywały entuzjastycznie witane sztafetowe delegacje poszczególnych kół organizacji młodzieżowych, przynosząc meldunki i uchwalone rezolu- cje. W meldunkach młodzież zobowiązała się szczegółowo zapoznać z życiem i dzie- łaми tow. J. Stalina, z histo-

rią WKP(b), wzmocnić walkę z analfabetyzmem, założyć kół- ka marksistowskie oraz zor- ganizować kursy języka ro- syjskiego w celu głębszego za-

poznania się z kulturą naro- dów ZSRR.

Długo niemilkące oklaski po odczytaniu każdej rezolu- cji były jak gdyby zapewnie-

nieniem, że podjęte zobowiązania zostaną należycie wykonane.

W pow. zielonogórskim zor- ganizowano 131 masówek, w których wzięło udział ponad 4.500 młodzieży zorganizowa- nej i niezorganizowanej. Po wyborze delegatów do „Szta- fety Gwiazd” wspólnym odśpiewaniem hymnu Świato- wej Federacji Młodzieży De- mokratycznej masówkę zako- Ńczono.

W skład delegacji „Sztafety Gwiazd” z Zielonej Góry, która 14 bm. sprzed siedziby Zarządu Po- wiatowego ZMP wyruszyła do Poznania weszli: kol. Mo- rawski, Matuszak, Stefanow- icz, Górny oraz M. Lechryc- ki. (Mod)

Akademia w szkole TPD w rocznicę Zjednoczenia

Z okazji rocznicy połącze- nia się partii robotniczych młodzież Szkoły Towarzystwa Przyjaciół Dzieci w Gorzowie przygotowała piękną akade- mię. Po zagajeniu przez kie- rownika szkoły tow. K. Her- mę, przemówienie wygłosił uc- cień 7 klasy, po czym chór

szkolny wykonał kilka pieśni o Zjednoczeniu. Występy de- klamatorów i zespołu tanecz- nego przyczyniły się do uświet- nienia uroczystości.

Na zakończenie dzieci od- śpiewały Międzynarodówkę. (WK)

Kobiety Zielonej Góry zwyciężyły w III etapie współzawodnictwa

III etap współzawodnictwa pracy Ligi Kobiet, podjęty ja- ko odpowiedź kobiet polskich na zakusy podżegaczy wojen- nych, zakończył się w Zielo- nej Górze pełnym sukcesem.

Do współzawodnictwa stanę- ły kobiety z Krosna, Wolszty- na, Gubina i Zielonej Góry. W ub. miesiącu zjechała do Zielonej Góry Główna Kom- isja Arbitrażowa z kier. wy- działu Zarządu Głównego LK tow. Tomaszewska na czele, która dokonała szczegółowych obliczeń.

Wyniki współzawodnictwa w II etapie były tak wysokie, że postawiły organizację zielo- nogórską w rzędzie najlep- szych organizacji naszego wo- jewództwa. Trzeci etap wyka- zał, że organizacja kobieca w Zielonej Górze nie poprze- stała na osiągnięciach po- przedniego etapu, a przeciwnie, podwoiła wysiłki.

Zasadniczym warunkiem po- wodzenia była należytą współ- praca z Wydziałem Kobiecym KM PZPR. Umożliwiło to ak- tywnym działaczkom LK nie- tylko czerpanie z doświadczeń Partii w pokonywaniu trudno- ści, ale zdobycie pomocy w organizowaniu kursów, imprez, przeprowadzanie masówek i w wielu innych różnorodnych dziedzinach społecznej i wy- chowawczej pracy wśród ko- biet.

Na uwagę zasługuje przede wszystkim praca uświadamia- jąca prowadzona z energią za- równo w mieście jak i na wsi. W etapie tym przeprowadzo- no 157 masówek i zebrani z referatami na temat walki o pokój. Indywidualna praca uświadamiająca pozwoliła na wyłonienie 458 przewodnic- spolecznych. W walce z anal- fabetyzmem bierze udział 15 aktywistek, przy czym czyn- nych jest 11 kursów początko- wego nauczania.

W Miesiącu Pogłębiała Przyjaźni Polsko-Radzieckiej członkinie L. K. uczestniczyły w 61 pogadankach i 44 wie-

czorach świetlicowych. Liczba zwerbowanych w tym okresie do TPR zamyka się w cyfrze 2421 kobiet.

Opieką nad matką i dzie- ciem stanowi osobny dział pracy LK. 132 kobiety uczest- niczyły w 6 kursach „Dobrych Matek”. Z dziedziny zdrowia i higieny życia codziennego wysłuchano ogółem 56 odczy- tów.

W odpowiedzi podżegaczom wojennym przeznaczono na rzecz odbudowy kraju 191 169 godzin pracy.

Tow. Jan Bielak robotnik Fabryki Zgrzeblarek przewodniczącym WRN w Zielonej Górze

Dnia 16 bm. odbyło się plenarne posiedzenie MRN w Zielonej Górze, na któ- rym dokonano wyboru no- wego przewodniczącego Miejskiej Rady Narodo- wej.

W tajnym głosowaniu na przewodniczącego MRN w miejsce odwołanego tow. Górskiego, który ob- jął stanowisko I sekr. KP PZPR, wybrano robotnika Fabryki Zgrzeblarek tow. Jana Bielaka.

Sylwetki ludzi pracy

Tow. Mieczysław Utek

Praca tow. M. Utki, mło- dego robotni- ka „Polskiej Włny” a o- statnio starsze- go brakarza, została należy- cie oceniona. Tow. Utek rozpoczął pracę w przemy- śle włókienniczym dopiero w 1945 r., pracując jako uczeń tkacki. W krótkim czasie dzięki udziałowi w współzawodnictwie zostaje jednym z najlepszych tkaczy. W 1947 r. posiada już takie zdolności i wiadomości fa- chowe, że zostaje brakarzem, aby po paru zaledwie miesiącach zo- stać starszym brakarzem.

Obecnie został wysunięty na stanowisko majstra salowego tkalni. Tow. Utek w pełni zasłu- gował na to wyróżnienie.

Czytaj

prase partyjną

Młodzież powiatu Wschowa ku czci 70 rocznicy urodzin Tow. J. Stalina

Organizowana we Wschowie przez ZMP „Gwiazdista Szta- feta” z okazji 70 rocznicy uro- dzin tow. Stalina przybrała w całym pow. wschowskim charakter b. uroczysty. W dniu 11. 12. bm. odbyły się uro- czyste masówki młodzieżowe, w których wzięło udział około

8 tysięcy młodzieży i starsze- go społeczeństwa.

Młodzież uchwałała rezolu-

Życie organizacyjne w szpitalu gorzowskim wykazuje dużą aktywność

Na ostatnim zebraniu Pod- Organizacji Partyjnej PZPR przy Szpitalu Miejskim w Gorzowie po złożeniu sprawoz- dania z rocznej działalności przez sekret. tow. J. Szcze- pańskiego i po dyskusji nad sprawozdaniem dokonano wy- boru nowych władz. W toku ożywionej dyskusji stwierdzo- no, że POP przy szpitalu dzia- łała sprawnie. Usunięto rów- nież z terenu szpitala kilku nieodpowiednich pracow- ników. Skład nowego zarządu przedstawia się następująco: tow. L. Rossa, I sekr., tow. Z. Wiśniewska — II sekr., tow. J. Szczepański, J. Ma- tuszak i W. Apalka jako człon- kowie kaducy.

Koło ZMP przy szpitalu ur- ządziło skromną uroczystość uroczajoną wierszami i de- klamacjami kol. kol. Andrzej- czaka, Kuzyka, Fiebesa, Mi- chalskiej i Czarnej. Uroczys- tość ta odbyła się w związku z wykonaniem zobowiązań podjętych dla uczczenia 70- rocznicy urodzin tow. J. Sta- lina, a mianowicie doprowa- dzenia jednego z oddziałów szpitala po remoncie do stan- u całkowitej używalności. Przewodniczący koła złożył przy tej okazji sprawozdanie z 3 miesięcznej działalności. Na zakończenie zebrania ob- czarna złożyła podziękowanie tow. tow. Żywickiemu i Wie- trzyńskiemu za ich pracę nad podniesieniem poziomu idee- wego koła ZMP przy szpitalu. (LW)

Młodzi aktywizujący

Rada Nadzorcza PSS — Zielona Góra. Czekamy na odpowiedź na list z dnia 14. XII. br. w sprawie uru- chomienia sklepów spółdzielczych w osiedlach robot- niczych.

Centrala Spółdzielni Spożywców „Społem” — War- szawa. — Nie otrzymaliśmy odpowiedzi na list z dnia 14. XI. br. w sprawie regulaminów współzawodnictwa pracy.

Starostwo Powiatowe w Gubinie. — Co słychać z re- montem przedszkola w Grabicach. List z dnia 14. XI. br.

Meldunki ZMP pow. krosnińskiego z okazji 70-lecia urodzin Tow. J. Stalina

Dzień 13. 12. br. w Krośnie Odrzańskim był wielką uro- czystością. Na domach flagi państwowe i robotnicze — w oknach portrety Wielkiego Wodza Proletariatu — Gene- ralissimusa Józefa Stalina. Całe społeczeństwo z zaintere- sowaniem czekało chwili, w której przybędzie pierwsza sztafeta z meldunkiem. Około mostu nad Odrą orkiestra Szkoły Zawodowej wita ra- dośnie sztafety.

Przewodniczący ZMP kol. Olubko otworzył uroczyste ze- branie ku czci 70 rocznicy u- rodzin Generalissimusa Stali- na słowami: „My, młodzież, zorganizowana w ZMP, kro- czyć będziemy śladami orga- nizacji „Komsomolu” do so- cjalizmu, złączeni w szeregiach Światowej Federacji w walce o pokój”. I sekretarz KP PZPR — tow. Sielawicz omó- wił szczegółowo życiorys Ge- neralissimusa Stalina, Orkie- stra odegrała hymn ZSRR, po- czym nastąpiło wręczenie mel- dunków.

I wręczyła meldunek szta- feta ZMP przy MO i PUBP z całego powiatu, która krótko i zwięźle przelała meldunek o marszu ku socjalizmowi i straży na granicy Pokoju. I

tak kolejno napływały wszy- stkie meldunki ze wszystkich zakątków powiatu. Na zakoń- czenie odśpiewano Międzynar- odówkę i orkiestra odegrała Hymny Narodowe Polski ZSRR. (Kh)

2.000 wyjazdów do chorych

dokonały gorzowskie karetki PCK

Kursujące od lipca bież. r. na terenie miasta i pow. gor- zowskiego samochody sani- tarne PCK oddały już nieoce- nione usługi w nagłych wy- padkach choroby.

Od lipca do połowy grud- nia br. karetki pogotowia wy- jeżdżały 2000 razy w teren, co daje przeciętnie 12 wyjaz- dów dziennie. W kilku wy- padkach wzywaniem pomocy PCK nie było uzasadnione ko- niecznością, a 2 razy zaalar- mowali pogotowie pijacy, któ- rzy jednak zamiast do szpita- la zostali odwiezieni karetką wprost do kom-sariatu MO. (dej)

Dziś niedziela 18 grudnia 1949 r.
Bogusława — Wszemierza
Jutro poniedziałek 19 grudnia 1949
Urbana — Mścigniewa

ADRES REDAKCJI
I ADMINISTRACJI
GORZÓW, UL. HAWELAŃSKA
TEL. 355

Ważniejsze nr-y telefonów:
Straż Pożarna — alarmowy 800
Milicja Obywatelska 555 i 66
Komitet Miejski PZPR — 623
Komitet Pow. PZPR — 509
Karetki Pogotowia PCK 800
Szpital Miejski — 562
Pogotowie nocne PCK 492
Apteka pod Lwem, ul. Krzyw- ostego nr 4a — 900

Apteka pod Słońcem, ul. Dzieci
Wrzesińskich nr 20—839
Apteka Ubezpieczalni Społecz- nej, ul. Drzymały nr 44-130

ZAKOŃCZENIE „TYGODNIA WALKI Z ANALFABETYZMEM”

Dnia 18 bm. zakończył się „Ty- dzień Walki z Analfabetyzmem”. W dniu zakończenia przeprowa- dzono na terenie miasta kweste- uliczną, w której wzięli udział członkowie wszystkich Zw. Za- wodowych.

MIESIĘCZNE POSIEDZENIE PRN

Dnia 20 bm. o godz. 10.30 od- będzie się w starostwie miesięcz- ne posiedzenie Powiatowej Rady Narodowej. Porządek obrad prze- widuje m. in. złożenie przez sta- roste powiatowego sprawozdania za IV kwartał oraz sprawozda- nie PZPD.

AKADEMIA W STAROSTWIE

Dnia 20 bm. o godz. 19 odbę- dzie się w starostwie powiato- wym uroczysta akademia, po- święcona 70 rocznicy urodzin tow. J. Stalina, zorganizowana przez koło TPR przy starostwie. Na całość złoży się część oficjal- na i artystyczna.

PDT URUCHOMIŁ OTWARTE STOISKO SPRZEDAŻY

Dla ułatwienia świata pracy zaopatrzenia się w sprzęt gospo- darski i mydło, Powiatowy Dom Towarowy uruchomił z dniem 15 bm. stoisko otwarte przy Placu Jedności Robotniczej. Będzie ono czynne w okresie przedświątecznym tj. do dnia 23. 12. br.

REPERTUAR KIN

DREZDENKO — „Polonia”
„Ulica Graniczna”
GORZÓW — „Capitol”
„Trójka trefli”
GORZÓW — „Słońce”
„Piotr I” seria 1
KRZYŻ — „Polonia”
„Upadek Japonii”
MIEDZYRZECZ — „Świt”
„Dziubars”
SŁUBICE — „Piast”
„Młoda gwardia” II ser.
SULECIN — „Lech”
„Rodzina Artamonowych”
WITNICA — „Komet”
„Arinka”
PILA — „Zorza”
„Pirogow”
WSCHOWA — „Hel”
„Moje uniwersytety”

ODDZIAŁ REDAKCJI
„GAZETY LUBUSKIEJ”
ul. Zeromskiego nr. 3, tel. 400

WAŻNIEJSZE NR-Y TELEFONÓW
Milicja Obywatelska: 104 i 140
Szpital Powiatowy: 125 i 854
Pogotowie ratunkowe ambulanz.
PCK: 890
Straż Pożarna: 149
Gospoda Spółdzielcza tel. 300 i 628

REPERTUAR KIN

GUBIN — „Pionier”
„Opowieść o prawdziwym czło- wieku”
KROSNO — „Lubuskie”
„Opowieść o prawdziwym czło- wieku”
LUBSKO — „Patria”
„Synowie”
SWIEBODZIN — „Rialto”
„Wyspa bezimienna”
WSCHOWA — „Hel”
„Sad Narodów”
ZIELONA GÓRA — „Nysa”
„Wieś na pograniczu”
ZIELONA GÓRA — „Światowid”
„Harry Smith odkrywa Ame- rykę”

